

Ministerium: Miljøministeriet
Journalnummer: Miljømin.,
Miljøstyrelsen, j.nr. MST-109-00331

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 484 af 11/05/2010
LOV nr 653 af 15/06/2010
LOV nr 1387 af 14/12/2010
LOV nr 1388 af 14/12/2010
LOV nr 1555 af 21/12/2010
LOV nr 341 af 27/04/2011
LOV nr 423 af 10/05/2011
LOV nr 553 af 01/06/2011
LOV nr 1273 af 21/12/2011
LOV nr 1274 af 21/12/2011
LOV nr 446 af 23/05/2012
LOV nr 580 af 18/06/2012
LOV nr 1248 af 18/12/2012
LOV nr 1249 af 18/12/2012
LOV nr 1149 af 11/12/2012
LOV nr 491 af 21/05/2013
LOV nr 622 af 12/06/2013
LOV nr 1631 af 26/12/2013
LOV nr 86 af 28/01/2014
LOV nr 80 af 28/01/2014
LOV nr 87 af 28/01/2014
LOV nr 380 af 23/04/2014
LOV nr 552 af 02/06/2014
LOV nr 742 af 25/06/2014
LOV nr 1520 af 27/12/2014
LOV nr 56 af 27/01/2015

Bekendtgørelse af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

Herved bekendtgøres lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006 med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 172 af 12. marts 2008, § 1 i lov nr. 173 af 12. marts 2008, § 1 i lov nr. 507 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 508 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 509 af 17. juni 2008, § 27 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 97 af 10. februar 2009, lov nr. 251 af 31. marts 2009, § 1 i lov nr. 460 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 513 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 1383 af 21. december 2009, § 2 i lov nr. 1519 af 27. december 2009, § 2, nr. 1, 5, 6 og 10, i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og nr. 1-11, 15, 16 og 18-22, i lov nr. 653 af 15. juni 2010.

De ændringer der følger af § 2, nr. 3, 4, 7, 8 og 9, i lov nr. 484 af 11. maj 2010 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), og som vedrører § 32, stk. 3, alle steder i loven, hvor der står Miljøkla-

genævnet, § 91, stk. 1 og 2, § 96, stk. 2 og kapitel 12, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne endnu ikke er trådt i kraft. Tidspunktet for ikrafttrædelse fastsættes af miljøministeren.

De ændringer der følger af § 1, nr. 12-14 og 17, i lov nr. 653 af 15. juni 2010 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udvidelse af miljøzoneordningen, krav om miljøzonemærker for udenlandske køretøjer, mulighed for tilbageholdelse af transportmidler m.v.), og som vedrører § 15 b, stk. 1, § 15 b, stk. 2, § 15 b, stk. 6, og § 15 e, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne endnu ikke er trådt i kraft. Tidspunktet for ikrafttrædelse fastsættes af miljøministeren.

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Loven skal medvirke til at værne natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes særligt

- 1) at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt vibrations- og støjulemper,
- 2) at tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker,
- 3) at begrænse anvendelse og spild af råstoffer og andre ressourcer,
- 4) at fremme anvendelse af renere teknologi og
- 5) at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldshåndtering.

§ 2. Loven omfatter

- 1) al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund,
- 2) rystelser og støj,
- 3) produkter eller varer, som i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse, transport eller ved den senere håndtering som affald kan medføre forurening,
- 4) transportmidler og andre mobile anlæg, som kan medføre forurening, og
- 5) dyrehold, skadedyr og andre forhold, som kan medføre hygiejniske problemer eller væsentlige ulemper for omgivelserne.

Stk. 2. Loven omfatter tillige virksomhed, som vedrører risikobetonede processer, samt oplagring af stoffer med farlige egenskaber, således at driftsforstyrrelser, uheld eller forsætlige skadevoldende handlinger kan medføre nærliggende fare for forurening som nævnt i stk. 1.

§ 3. Ved lovens administration skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbekæmpende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særligt vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

- 1) de ydre omgivers beskaffenhed og forureningens sandsynlige virkning på disse og
- 2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt.

§ 4. Den, der vil påbegynde virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal vælge et sådant sted for udøvelsen, at faren for forurening begrænses mest muligt.

Stk. 2. Ved valg af stedet skal der tages hensyn til områdets beskaffenhed, herunder den nuværende og planlagte fremtidige udnyttelse, samt til mulighederne for hensigtsmæssig bortskaffelse af spildevand og håndtering af affald.

Stk. 3. Den, der påbegynder eller udøver virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal træffe foranstaltninger, der kan forebygge og imødegå denne, og tilrettelægge virksomhedens indretning og drift på en sådan måde, at den i mindst muligt omfang medfører forurening, jf. § 3. Ved indretning af virksomhedens anlæg og ved tilrettelæggelse af driften, herunder ved valg af produktionsprocesser, råvarer og hjælpestoffer, skal det sikres, at ressourceanvendelsen, forureningen og affaldsfrembringelsen begrænses bedst muligt.

Stk. 4. Den, der har forårsaget forurening af luft, vand, jord eller undergrund eller skabt risiko for, at en sådan forurening kan opstå, skal foretage de nødvendige foranstaltninger til at søge følgerne af forureningen effektivt forebygget eller afværget. Derudover skal den hidtidige tilstand søges genoprettet.

§ 5. Den, der fremstiller eller importerer varer eller produkter, skal i videst muligt omfang sikre, at varen eller produktet ikke giver anledning til forurening eller spild af materialer og energimæssige ressourcer.

Stk. 2. Der skal herunder lægges vægt på, at varen eller produktet har en sådan sammensætning og udformning, at varen eller produktet

- 1) sikres den længst mulige levetid,
- 2) i videst muligt omfang lader sig genbruge eller genanvende og
- 3) ved den endelige behandling som affald ikke giver anledning til forurening eller anden miljøbelastning.

Stk. 3. Den, der anvender eller forbruger varer eller produkter, skal ved anskaffelsen og ved affaldshåndteringen af varen eller produktet medvirke til at fremme genanvendelsen og begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndteringen.

§ 6. Offentlige myndigheder skal virke for lovens formål ved anlæg og drift af offentlige virksomheder samt ved indkøb og forbrug.

§ 6 a. Forurenende virksomheder skal organisere miljøarbejdet således, at medarbejderne inddrages. Miljøministeren kan efter forhandling med de berørte parter fastsætte nærmere regler om, hvordan forurenende virksomheder skal inddrage medarbejderne i miljøarbejdet.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om

- 1) forurening fra virksomheder, anlæg, maskiner, redskaber, fyringsanlæg og transportmidler,
- 2) indretning, drift og vedligeholdelse af de virksomheder m.v., der er nævnt i nr. 1,
- 3) forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanstalter og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg,
- 4) renhedsgraden af og tilsætning af stoffer til brændstoffer, der anvendes til opvarmning eller drift af transportmidler og maskiner,
- 5) at bestemte anlæg, maskiner, redskaber og transportmidler skal være af godkendt type,
- 6) at anlæg, indretninger eller apparater, herunder måleapparatur, der er beregnet til anvendelse i forureningsbegrænsende øjemed, skal være af godkendt type,
- 7) risikobetonede processer samt oplagring og transport af stoffer med farlige egenskaber som nævnt i § 2, stk. 2,
- 8) anmeldelse til tilsynsmyndigheden af virksomhedens eller anlæggets anvendelse af råvarer, hjælpestoffer og andre materialer samt af udledninger til vand, jord og luft i forbindelse med virksomhedens eller anlæggets drift, herunder af frembringelsen af affald,
- 9) anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, der kan medføre forurening, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse,

- 10) bioteknologisk anvendelse af mikroorganismer, herunder om alle former for udledning til miljøet, og
- 11) anvendelse af husdyrgødning og anden organisk gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om en frivillig konsulentordning for virksomhederne i forbindelse med gennemførelse af regler efter stk. 1, herunder om autorisation af konsulenterne samt om gebyrer til dækning af udgifterne ved autorisationsordningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om,

- 1) at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg skal have den hertil fornødne tekniske viden og eventuelt bevis herfor,
- 2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset,
- 3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer, og
- 4) at der i virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal være mindst en person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om krav om undervisning og om opnåelse af bevis.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder eller private organisationer skal udøve nærmere fastlagte beføjelser om typegodkendelse og fabrikationskontrol af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner, indretninger m.v.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for myndigheders og private organisationers behandling af ansøgninger om typegodkendelse af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner og indretninger m.v. For betaling opkrævet af de i stk. 4 nævnte myndigheder finder bestemmelserne i § 88 anvendelse.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af de i stk. 4 nævnte myndigheder og private organisationer, herunder at afgørelser truffet af de i stk. 4 nævnte myndigheder ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 7 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om den ansvarliges pligt til for egen regning at gennemføre egenkontrol af virksomheder, anlæg og indretninger m.v. eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføres af sagkyndige, herunder af autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder om, hvilke opgaver der skal udføres af de autoriserede personer, og om administration af autorisationsordninger. Ministeren kan ligeledes fastsætte nærmere regler om tildeling samt tilbagekaldelse af autorisationer, herunder om, at tilbagekaldelse skal kunne forlanges indbragt for domstolene, og om kontrol med det eftersyn, som de autoriserede personer udøver. Autorisation kan tilbagekaldes, såfremt den autoriserede gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation skal indeholde oplysninger om adgangen til at begære afgørelsen indbragt for domstolene og fristen herfor.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for administration af autorisationsordninger, herunder kursusgebyrer, klagegebyrer samt gebyrer for afgivelse af udtalelse, jf. stk. 5. Gebyrerne kan anvendes til hel eller delvis dækning af omkostninger ved autorisationsordningernes administration. Gebyrerne opkræves efter bestemmelserne i § 88.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder eller private organisationer skal udøve nærmere fastlagte beføjelser om

- 1) de i stk. 1 og 2 nævnte autorisationsordninger og
- 2) de i stk. 3 nævnte gebyrordninger.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af de i stk. 4 nævnte myndigheder og private organisationer og om de nævnte myndigheders og private organisationers pligt til at afgive udtalelse om de autoriseredes virksomhed.

Stk. 6. Ministeren kan forlods foretage udlæg af midler til midlertidig dækning af autorisationsordningers administration med henblik på igangsættelse af sådanne ordninger.

§ 7 b. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, regler om tjenesteyderes forpligtelse til at give oplysninger til tjenestemodtagere.

§ 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om retten til at anvende et miljømærke ved salg af materialer, produkter, tjenesteydelser eller varer, som indeholder genanvendte eller genanvendelige materialer, eller som i øvrigt af miljømæssige grunde er at foretrække frem for andre materialer, produkter, tjenesteydelser eller varer med samme anvendelse. Ministeren kan herunder fastsætte regler om betingelser for at anvende mærket og om mærkets udformning og anbringelse på materialet, produktet eller varen eller i forbindelse med tjenesteydelsen. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om, at de til enhver tid gældende kommissionsbeslutninger om EF-miljømærket og Nordisk Miljømærkenævns regler for det nordiske miljømærke finder anvendelse i Danmark, og om hvorledes disse regler skal kundgøres. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at Nordisk Miljømærkenævns regler for det nordiske miljømærke kan kundgøres på norsk eller svensk.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med administration af en miljømærkeordning til et nævn, herunder også beføjelser vedrørende behandling af ansøgninger, kontrol og tilsyn, opkrævning af gebyrer m.v. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om udpegning af medlemmer til nævnet, herunder om hvilke myndigheder og organisationer der indstiller medlemmer til nævnet. Ministeren kan ligeledes henlægge de i 1. pkt. nævnte beføjelser til private organisationer eller lignende.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for behandlingen af ansøgninger og for anvendelsen af miljømærket. Gebyrerne opkræves efter bestemmelserne i § 88. Ministeren kan fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med fastsættelse af gebyrer til et nævn, en privat organisation eller lignende, ligesom ministeren kan fastsætte regler om administration af og kontrol med gebyrindtægter.

Stk. 4. Gebyrerne kan anvendes til dækning af udgifter ved

- 1) nævnets og den private organisations virksomhed,
- 2) tilsyn og kontrol med miljømærkeordningen,
- 3) forsknings- og udredningsprojekter til støtte for administrationen af miljømærket, herunder kriterieudvikling, og
- 4) information.

Stk. 5. Materialer, produkter eller varer må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede brugerne med hensyn til materialets, produktets eller varens miljø- og sundhedsmæssige egenskaber og virkninger eller med hensyn til den risiko, der kan være forbundet hermed.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om det i stk. 5 nævnte forbud mod vildledende markedsføring.

§ 8 a. Miljøministeren kan afholde udgifter til administration m.v. af miljømærkeordninger samt yde tilskud til organisationer, der varetager administration m.v. af miljømærkeordninger, herunder til ordningens opbygning, administration, tilsyn og kontrol, kriterieudvikling, forsknings- og udredningsprojekter til støtte for administration samt information m.v. Der kan foretages kvartalsvis forudbetaling af tilskud.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om udbetaling af tilskud efter stk. 1, herunder om tilbagebetaling af tilskud, om udarbejdelse af budget og regnskab, om kontrol og tilsyn samt om revision m.v.

§ 8 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over afgørelser truffet af de i § 8, stk. 2, nævnte myndigheder og private organisationer, herunder at nævnets afgørelser ikke kan påklages til højere administrativ myndighed.

§ 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om pant- og rabatordninger for bestemte produkter, der medfører en særlig miljøbelastning ved håndteringen som affald, samt for bestemte emballagetyper.

Stk. 2. Til gennemførelse af de i stk. 1 nævnte pantordninger kan ministeren fastsætte regler om

- 1) pantets eller rabattens størrelse,
- 2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenter, importørers og forhandlers m.v. pligt til at mærke produkterne m.v. forud for markedsføring, udlevering eller salg,
- 3) pligt for producenter, importører og forhandlere m.v. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkterne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videresalg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter m.v. samt refundere pant for disse ved returnering, og
- 4) pligt for forhandlere m.v., producenter og importører til at give myndighederne enhver oplysning, eventuelt i en bestemt form, og få rigtigheden af oplysningerne bekræftet af revisor til brug for administrationen og kontrollen af pant- og returordningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen med de i stk. 1 og 2 nævnte ordninger helt eller delvist skal overlades til forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller til disses organisationer, foreninger eller selskaber, når der ved en sådan ordning kan sikres en effektiv og miljømæssigt betryggende indsamling med henblik på genbrug eller affaldsbehandling. Ministeren kan i den forbindelse bestemme, at ét selskab m.v. skal have eneret til at forestå administrationen og kontrollen af ordningen. Ved et selskab m.v. forstås i denne sammenhæng én eller flere forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller disses organisationer, foreninger eller selskaber, der har fået overladt at forestå administrationen eller kontrollen af ordningen.

Stk. 4. En eneret, der er meddelt et selskab m.v. i henhold til stk. 3, kan gives for en periode på indtil seks år.

§ 9 a. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om driften, administrationen og kontrollen med pant- og returordninger, der er henlagt til et selskab m.v. i henhold til § 9, stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om

- 1) selskabets aktiviteter og godkendelse af visse af selskabets dispositioner, herunder selskabets pligt til ikke at drive anden virksomhed,
- 2) selskabets betaling af indbetalt pant og anvendelse af gebyrindtægter i overensstemmelse med skyldige økonomiske hensyn, herunder selskabets afholdelse af administrationsudgifter og forvaltning af gebyrindtægter,
- 3) selskabets udarbejdelse af resultatopgørelser for gebyrområder,
- 4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab, beretning samt revision, revisors kontrol af selskabet og revisors oplysningspligt til myndighederne i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,
- 5) selskabets opbevaring af materiale vedrørende registrerede tilmeldinger til pant- og returordningen i indtil fem år efter ophør af det enkelte tilmeldingsforhold,
- 6) selskabets tilvejebringelse og videregivelse af oplysninger og dokumentation af enhver art om pant- og retursystemet og administrationen heraf samt selskabets forhold i øvrigt til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og selskabet,

- 7) selskabets opfyldelse af miljømæssige målsætninger, håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter og emballager som affald og selskabets iværksættelse af informationskampagner,
- 8) selskabets pligt til at udbyde selskabets indkøb af varer og tjenesteydelser,
- 9) selskabets overvågning af ordningen, herunder indsamling og bearbejdning af data fra producenter, importører og forhandlere m.v.,
- 10) selskabets pligt til ved enerettens ophør at udlevere materiale, herunder registre over tilmeldinger, dokumenter og korrespondance vedrørende tilmeldingsforhold, samt datamateriale, der er indgået i fastsættelsen af gebyrer m.v., hvis ministeren skønner, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem, og
- 11) selskabets dispositioner over midler, der før tildelingen af rettigheder til selskabet efter regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, er opsparet i selskabet.

Stk. 2. Ministeren kan i forbindelse med, at en ordning iværksættes af et selskab m.v. efter § 9, stk. 3, hvortil der er tilslutningspligt efter regler fastsat af ministeren efter § 9, stk. 2, endvidere fastsætte regler om

- 1) forhandleres m.v. pligt til at betale gebyr til selskabet m.v. til hel eller delvis dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen m.v. af ordningen,
- 2) forhandleres m.v., producenters og importørers pligt til at lade sig registrere hos selskabet og meddele selskabet m.v. og en registreret eller statsautoriseret revisor enhver oplysning til brug for administrationen og kontrollen med ordningen, herunder at oplysningerne skal meddeles i en bestemt form og bekræftes af en registreret eller statsautoriseret revisor,
- 3) revisors bearbejdning og videregivelse af oplysninger til myndighederne og selskabet m.v., herunder at visse oplysninger ikke eller kun i bearbejdet form må videregives af revisor til selskabet m.v., og
- 4) pligt for producenter og importører til at betale pant til selskabet m.v. for markedsførte varer, produkter eller emballager.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde bestemme, at de regler, der er udstedt i medfør af stk. 2, ikke eller kun delvist skal gælde for visse producenter, importører og forhandlere m.v., og at disse ikke har pligt til at være tilsluttet en bestemt pant- og returordning. Ministeren kan stille nærmere vilkår i forbindelse med fritagelsen.

§ 9 b. Undlader bestyrelsen, direktionen eller tilsvarende ledelsesorgan i et selskab m.v., der har fået overladt administrationen af en pant- og returordning i henhold til § 9, stk. 3, i rette tid efter de regler, ministeren har fastsat efter loven,

- 1) at meddele eller tilvejebringe oplysninger og dokumentation af enhver art om administrationen af pant- og retursystemet og selskabets forhold i øvrigt, herunder regnskaber og resultatopgørelser, til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og fastsættelse af pant og gebyrer, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 3 og 6,
- 2) at iværksætte håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter eller emballager som affald eller informationskampagner, m.v., jf. § 9 a, stk. 1, nr. 7,
- 3) at udbyde selskabets indkøb af varer eller tjenesteydelser, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 8,
- 4) at foretage overvågning af ordningen, herunder indsamle og bearbejde data fra producenter, importører og forhandlere m.v., jf. § 9 a, stk. 1, nr. 9,
- 5) at udbetale pant, godtgørelse eller tilskud, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 2, og § 55 c, eller
- 6) at efterleve miljøministerens afgørelser i klagesager, jf. § 9 f, kan miljøministeren, efter at forholdet er indskærpet over for selskabet m.v., og en af ministeren fastsat frist er udløbet, som tvangsmiddel pålægge den eller de ansvarlige herfor ugentlige eller månedlige bøder.

§ 9 c. Det i § 9, stk. 3, nævnte selskab m.v. kan indtægtsføre pant, der er indbetalt til selskabet, som ikke er indløst, hvis indtægten er endeligt godtgjort i overensstemmelse med god og forsigtig regnskabspraksis ifølge erklæring fra selskabets revisor.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om, til hvilke formål indtægtsført pant kan anvendes. Det kan herunder bestemmes, at den indtægtsførte pant skal anvendes til almennyttige formål.

§ 9 d. Hvis et selskabs administration af en pant- og returordning ophører, har selskabet m.v. pligt til at udbetale indestående midler, herunder pant og gebyrer, efter de regler, der af ministeren er fastsat for den pågældende ordning, medmindre andet følger af den øvrige lovgivning.

§ 9 e. Når et selskabs eneret ophører, herunder i de i § 9 g nævnte situationer, har miljøministeren ret til at erhverve selskabets aktier, hvis det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem. Erhvervelsen af aktierne skal ske til en kurs, der svarer til indskudskapitalen med tillæg af forrentning og med fradrag af udbetalt udbytte og udlodning. Rente tilskrives årligt pr. 31. december med en rentesats, der svarer til den af Nationalbanken pr. 31. december offentliggjorte referencerente »Copenhagen Interbank Offered Rate (CIBOR)« for en periode på 12 måneder plus en procent. Ved erhvervelsen af aktierne sker forrentningen for tiden efter den 31. december forholdsmæssigt på grundlag af den referencerente, der er offentliggjort en måned før tidspunktet for erhvervelsen.

Stk. 2. Hvis miljøministeren ikke erhverver selskabets aktier, jf. stk. 1, kan ministeren, hvis det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem, helt eller delvist erhverve selskabets aktiver. Erhvervelsen af aktiverne skal ske til den bogførte værdi.

Stk. 3. Hvis miljøministeren ikke senest en måned efter enerettens ophør har givet selskabet m.v. meddelelse om, at ministeren ønsker at udnytte retten til at erhverve selskabets aktier eller aktiver, bortfalder ministerens ret til at erhverve selskabets aktier og aktiver.

Stk. 4. Ministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med erhvervelsen af et pant- og returselskabs aktier og aktiver efter stk. 1 og 2.

§ 9 f. Afgørelser, der er truffet af et selskab m.v. som led i administrationen af en pant- og returordning, hvortil der er tilslutningspligt efter regler, der er fastsat efter § 9, stk. 3, kan af den, afgørelsen retter sig mod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er fire uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til miljøministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klager efter stk. 1.

§ 9 g. Ministeren kan uden yderligere varsel fratage et selskab m.v. retten til at administrere en pant- og returordning, som er blevet tildelt selskabet i henhold til § 9, stk. 3, hvis selskabet m.v.

- 1) groft eller gentagne gange har overtrådt loven eller regler udstedt i medfør heraf,
- 2) undlader at efterkomme påbud eller afgørelser i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, efter at forholdet er blevet indskærpet over for selskabet og efter udløbet af en af ministeren fastsat frist, eller
- 3) overtræder anden lovgivning, hvis overtrædelsen må anses for uforenelig med selskabets administration af pant- og returordningen.

§ 9 h. Miljøministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og med henblik på at begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering fastsætte regler om, at bestemte materialer, produkter eller varer, herunder emballage, efter endt brug skal foranstaltes tilbagetaget af den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør, samt at den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør forpligtes til for egen regning at foranstalte det tilbagetagne genbrugt, genanvendt eller på anden måde særskilt håndteret.

Stk. 2. Ministeren kan tillige fastsætte regler om, at enhver, der markedsfører materialer, produkter eller varer, herunder emballage, jf. stk. 1, forpligtes til at foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af tilsvarende produkter, uanset at den pågældende ikke har været ansvarlig for markedsføringen, jf. stk. 1.

Stk. 3. Når der er iværksat en ordning i henhold til stk. 1, kan ministeren fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til efter endt brug at aflevere bestemte materialer, produkter eller varer, herunder emballage, hos producenten, importøren eller forhandleren, jf. stk. 1 og 4.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om forhandlerens pligt til at modtage og opbevare de af en ordning iværksat i henhold til stk. 1 omfattede materialer, produkter eller varer, herunder emballage.

Stk. 5. Til gennemførelse af de i stk. 1 nævnte tilbagetagningsordninger kan ministeren bestemme, at tilbagetagningen skal sikres ved en pant- eller rabatordning, jf. § 9, stk. 2-4.

Stk. 6. Inden en ordning i henhold til stk. 1-5 iværksættes, skal den forhandles med de i § 11 nævnte myndigheder og organisationer.

§ 9 i. I §§ 9 j-9 o forstås ved:

- 1) Elektrisk og elektronisk udstyr: Udstyr, der er afhængigt af elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for at kunne fungere, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1.000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1.500 volt for jævnstrøms vedkommende, bortset fra udstyr, der har tilknytning til beskyttelse af væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, medmindre udstyret ikke er fremstillet til specifikt militære formål. Miljøministeren udarbejder en liste over kategorier af udstyr omfattet af definitionen.
- 2) Producenter og importører: Enhver, der
 - a) fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark under eget varemærke,
 - b) under eget varemærke videreforsælger udstyr i Danmark fremstillet af andre leverandører, dog ikke hvis producentens varemærke er angivet på udstyret,
 - c) erhvervsomæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark til videresalg eller
 - d) leverer elektrisk eller elektronisk udstyr fra en anden EU-medlemsstat direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg.
- 3) Affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger: Affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger samt fra handel, industri, institutioner og andre kilder, når det på grund af dets art og mængde kan sidestilles med denne type affald fra husholdninger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger, jf. stk. 1, nr. 3, skal omfatte affald fra handel, industri, institutioner og andre kilder, selv om det på grund af mængden ikke kan sidestilles med denne type affald fra husholdninger.

§ 9 j. Producenter og importører skal for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført af producenten eller importøren efter den 31. december 2005, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Denne forpligtelse kan også opfyldes gennem tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af samme mængde af tilsvarende udstyr markedsført i Danmark af andre producenter eller importører.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger omfattet af stk. 1 og § 9 l, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning og udveksling af beholdere i forbindelse med afhentningen af det tildelte affald m.v.

Stk. 3. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal overholde den pågældende EU-medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), herunder opfylde forpligtelser om tilbagetagning og særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr i den pågældende EU-medlemsstat.

§ 9 k. For udstyr, der er markedsført til brug for husholdninger efter den 31. december 2005, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter eller importører over for ministeren eller den, ministeren

bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, samt under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Stk. 3. For udstyr, som sælges til brug for erhvervsdrivende efter den 31. december 2005, kan ministeren fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med køberen, at denne overtager forpligtelsen efter § 9 j for så vidt angår det udstyr, de køber. Forudsætningen for frigørelse fra den i § 9 j nævnte forpligtelse er, at aftalen registreres i det i § 9 æ nævnte producentregister.

§ 9 i. For elektrisk og elektronisk affald fra husholdninger, som leveres til affaldshåndtering den 1. januar 2006 eller senere, og som er markedsført inden denne dato, skal producenter og importører forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal ske over for ministeren, den, ministeren bemyndiger hertil, eller det i § 9 æ nævnte producentregister.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af affald af elektriske og elektroniske produkter.

§ 9 m. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at forhandlere skal have pligt til for egen regning og på et ét til ét-grundlag i forbindelse med salg af elektrisk eller elektronisk udstyr at modtage og opbevare affald af tilsvarende elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at distributører og forhandlere ikke må aftage og forhandle elektrisk og elektronisk udstyr fra producenter og importører, som har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

§ 9 n. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse brugere af elektrisk og elektronisk udstyr i private husholdninger om særskilt tilbagetagning af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, aktuelle tilbagetagningsordninger, brugerens rolle i forbindelse med nyttiggørelse, potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i produktet og betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføringen af elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille særlige genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed over for behandlingsvirksomheder for hver enkelt ny type elektrisk og elektronisk udstyr, der bringes på markedet, senest et år efter udstyrets første markedsføringsdato. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af produkter.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 z, stk. 1, er overdraget til andre.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 9 k, § 9 l, stk. 3 og 4, § 9 n og § 9 æ.

Stk. 5. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Køberne må kun gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved tilbagetagning samt særskilt håndtering i forbindelse med salg af nyt elektrisk eller elektronisk udstyr til private husholdninger, hvis oplysningerne angår omkostningerne ved håndteringen af affald fra produkter til private husholdninger, der er markedsført senest den 31. december 2005. Sådanne oplysninger kan kun gives i perioden indtil den 13. februar 2011, for store husholdningsapparater dog indtil den 13. februar 2013.

§ 9 o. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og sat i drift inden den 1. januar 2005, fortsat kan drives af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte behandlingsanlæg, herunder vilkår om organisering i selskabsform og regnskabsmæssig adskillelse.

§ 9 p. I §§ 9 q-9 s forstås ved:

- 1) Bil: Motorkøretøj, der er forsynet med fire eller flere hjul eller med bæltter, valser, meder eller lignende, samt motorkøretøj på tre hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.
- 2) Personbil: Bil indrettet til at benyttes til befordring af højst ni personer, føreren medregnet.
- 3) Varebil: Bil indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg.
- 4) Producenter og importører: Enhver, der fremstiller person- eller varebiler i Danmark eller erhvervs-mæssigt indfører person- eller varebiler til Danmark.
- 5) Udtjent bil: En bil, der er affald i henhold til reglerne i bekendtgørelse om affald.

§ 9 q. Producenter og importører skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente person- og varebiler.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse den sidste ejer eller indehaver om, hvor en udtjent person- eller varebil kan afleveres, herunder hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at give oplysninger om designet af person- og varebiler og disses komponenter med henblik på deres egnethed til nyttiggørelse og genanvendelse, den miljømæssigt forsvarlige behandling m.m. af udtjente person- og varebiler, herunder udvikling og optimering af metoder til genanvendelse og nyttiggørelse af sådanne køretøjer og deres komponenter samt opnåede fremskridt m.m. Ministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 5. Den sidste ejer eller indehaver har ret til at aflevere en udtjent person- eller varebil til en producent eller importør til særskilt håndtering uden omkostninger.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om den sidste ejers eller indehavers rettigheder, jf. stk. 5, herunder at retten til at aflevere en bil kan begrænses med hensyn til afleveringssteder, og at der af den sidste ejer eller indehaver uanset stk. 5 kan opkræves et beløb for de vigtigste manglende komponenter svarende til tilsvarende komponenters materialeværdi på afleveringstidspunktet.

§ 9 r. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente person- og varebiler, herunder regler, der sikrer, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil får mulighed for at aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og regler om, hvornår den private organisation kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 q, stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning af udtjente person- og varebiler.

§ 9 s. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængden af person- og varebiler, der er produceret eller indført til anvendelse i Danmark. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal afgive oplysninger om antallet af person- og varebiler, der erhvervsmæssigt er indført i Danmark, og om mængden af person- og varebiler, der er tilbagetaget, uanset om forpligtelsen i § 9 q, stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning efter § 9 z, stk. 1.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 3 og 5, og § 9 æ.

Stk. 3. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

§ 9 t. I §§ 9 u-9 z forstås ved:

- 1) **Batteri eller akkumulator:** Enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller, der ikke kan genoplades, eller af en eller flere sekundære battericeller, der kan genoplades, bortset fra batterier og akkumulatore, som benyttes i
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af Danmarks væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, eller
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.
- 2) **Batteripakke:** Enhver samling af batterier eller akkumulatore, der er forbundne, indkapslet eller forbundne og indkapslet til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne.
- 3) **Bærbart batteri eller bærbar akkumulator:** Ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der
 - a) er forseglet,
 - b) kan være håndholdt og
 - c) ikke er et industribatteri eller en industriakkumulator eller et bilbatteri eller en bilakkumulator.
- 4) **Knapcellebatteri:** Ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr, herunder høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm.
- 5) **Bilbatteri eller -akkumulator:** Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg.
- 6) **Industribatteri eller -akkumulator:** Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der udelukkende er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer.
- 7) **Udtjent batteri eller akkumulator:** Ethvert batteri, der er affald i henhold til regler fastsat i medfør af § 44.
- 8) **Producenter og importører:** Enhver i Danmark, som for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatore, herunder hvis disse er indbyggede i udstyr eller køretøjer i Danmark. Ved markedsføring forstås overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand mod eller uden vederlag, herunder indførsel i det danske toldområde.

§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatore.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatore samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af op-

krævning og udbetaling. Udgiften udgør 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af betalingen efter stk. 2, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og klage m.v., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Stk. 4. Hvis der i medfør af § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 2, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.

§ 9 v. Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator. Producenter og importører er ligeledes forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatorer fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatorer, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatorer, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 6.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

§ 9 w. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning, og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller producentregisteret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Producenter, importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

§ 9 x. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

§ 9 y. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er overdraget til andre.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 7, § 9 v, stk. 5, § 9 w, stk. 4, og § 9 x.

Stk. 3. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 j, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningsforpligtelserne efter § 9 n, stk. 1-4, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 x, stk. 1, og § 9 y, stk. 1 og 2, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om,

- 1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, og
- 2) de kollektive ordningers organisering.

Stk. 4. For så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, kan miljøministeren fastsætte regler om,

- 1) at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning og
- 2) at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Stk. 5. For så vidt angår kollektive ordninger for udtjente biler, kan miljøministeren fastsætte regler om

- 1) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og
- 2) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører, om, at producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregisteret, herunder om, hvilke oplysninger fra producentregisteret der skal gives til ministeren.

§ 9 ø. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

- 1) administrere tildelingsordninger efter § 9 j, stk. 3, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 6, og § 9 w, stk. 3,
- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,
- 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,
- 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,
- 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 5, nr. 1,
- 6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, stk. 1, nr. 1, og hvilke typer af batterier, jf. § 9 t, nr. 3, 5 og 6, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,
- 7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-4, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 y, stk. 1-3, og
- 8) meddele påbud efter § 9 å.

Stk. 2. Miljøministeren udpeger formanden for bestyrelsen for organisationen. Ministeren udpeger den øvrige bestyrelse efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området, som ministeren har udvalgt. Endvidere godkender ministeren vedtægter og retningslinjer for organisationens drift og administration.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal

være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 9 å. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.

§ 10. Med henblik på at begrænse den samlede forurening, herunder frembringelse af affald, kan miljøministeren fastsætte bindende mål for nedbringelse af anvendelsen, udledningen eller håndteringen som affald af nærmere bestemte produkter, stoffer eller materialer.

Stk. 2. Til opfyldelse af mål fastsat i medfør af stk. 1 kan ministeren indgå aftaler, herunder om kvoter, hvori det fastlægges, hvilke miljøforbedringer der tilsigtes opnået, og hvilke virkemidler der tages i anvendelse ved aftalens gennemførelse. Sådanne aftaler kan indgås med virksomheder eller sammenslutninger heraf. Ministeren kan fastsætte regler om aftalegrundlaget samt om almindelige betingelser for sådanne aftaler, herunder om

- 1) udpegning af den eller de ansvarlige for aftalens gennemførelse, herunder om disses beføjelser i forhold til de af aftalen omfattede virksomheder,
- 2) regler til sikring af aftalens gennemførelse, herunder om de omfattede virksomheders pligt til at afgive oplysninger til de for aftalen ansvarlige eller til ministeren,
- 3) betaling af bod i tilfælde af forsinkelse eller anden misligholdelse af aftalen, herunder om sikkerhedsstillelse for bodens betaling og om, at tvistigheder om aftalens indhold og opfyldelse skal afgøres ved voldgift, herunder om voldgiftsrettens sammensætning.

Stk. 3. Inden en aftale indgået efter stk. 2 iværksættes, skal den forhandles med de i § 11 nævnte myndigheder og organisationer.

Stk. 4. Er der efter stk. 2 indgået aftale med virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, som anvender, udleder eller håndterer som affald en væsentlig del af de pågældende produkter, stoffer eller materialer, kan ministeren fastsætte tilsvarende krav om begrænsning af anvendelse, udledning eller håndtering som affald af disse produkter, stoffer eller materialer for virksomheder, som ikke er omfattet af aftalen.

Stk. 5. I forbindelse med gennemførelsen af aftaler efter stk. 2 eller regler efter stk. 4 kan ministeren bestemme, at afgørelser truffet efter loven eller efter regler i henhold til loven ændres i overensstemmelse med de i aftalen eller reglerne fastsatte krav. Det skal i aftalerne efter stk. 2 eller reglerne efter stk. 4 nærmere angives, under hvilke betingelser og i hvilket omfang de fastsatte krav kan suppleres eller skærpes af tilsynsmyndigheden under hensyn til recipientforhold eller andre lokale forhold.

§ 11. Inden miljøministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmest interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer, KL (Kommunernes Landsforening), regionsrådene i forening og andre berørte statslige myndigheder, herunder beskæftigelsesministeren.

§ 12. Miljøministeren kan efter forhandling med landbrugsministeren²⁾ fastsætte regler om den dyrkningsmæssige anvendelse af jord, der har været udsat for forurening, med henblik på at sikre, at den pågældende anvendelse ikke medfører fare for sundhed eller miljø.

§ 13. Miljøministeren kan i særlige tilfælde fastsætte regler om, at afgørelser, der er truffet efter loven eller efter regler i medfør af loven, kan ændres, hvis det er nødvendigt for at formindske forureningen af luft, vand og jord.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang virksomhederne skal bidrage med oplysninger til brug for myndighedernes behandling af sager efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

§ 13 a. Miljøministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) tilladelser kan meddeles efter § 19, stk. 1 og 2, § 27, stk. 2, og § 28,
- 2) godkendelser kan meddeles efter § 33, stk. 1, §§ 38 og 39,
- 3) tilladelser, dispensationer, anmeldelser m.v. efter regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, § 19, stk. 5, og § 27, stk. 3, kan meddeles eller behandles,
- 4) etablering eller udvidelse af en miljøzone kan finde sted i medfør af § 14 a og
- 5) planlægning af håndteringen af affaldet i kommunen kan ske i medfør af § 47, stk. 2.

§ 14. Miljøministeren kan til vejledning for myndighederne angive kvalitetskrav til luft, vand og jord samt tilladeligt støjniveau.

Stk. 2. Ministeren kan til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte bindende regler om kvalitetskrav til luft, vand og jord samt om tilladeligt støjniveau.

Stk. 3. De regler, der er fastsat i medfør af stk. 2, skal lægges til grund ved behandlingen af sager efter loven eller regler, der er fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Afgørelser, der er truffet efter loven eller regler udstedt i medfør af denne, kan ændres, såfremt det er nødvendigt for at tilgodese opfyldelsen af regler efter stk. 2.

§ 14 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om periodisk udarbejdelse af støjkortlægning og handlingsplaner med henblik på at vurdere og begrænse ekstern støj samt fastsættelse af tidsfrister herfor. Ministeren kan herunder fastsætte regler om støjkortlægningens og handlingsplanernes form og indhold samt om inddragelse af offentligheden. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om støjindikatorer og vurderingsmetoder for ekstern støj samt om udveksling af oplysninger mellem myndigheder til brug for udarbejdelse af støjkortlægning og handlingsplaner.

Stk. 2. Miljøministeren kan efter forhandling med transport- og energiministeren fastsætte regler om, hvilke myndigheder der skal udarbejde støjkortlægningen og handlingsplanerne.

§ 15. Miljøministeren kan efter forhandling med transport- og energiministeren fastsætte regler om, at projekter for større vejanlæg samt for jernbaner skal forelægges for ministeren, forinden anlægget påbegyndes.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med transport- og energiministeren og KL fastsætte regler om de støjgrænser, der skal gælde for ny støjfølsom bebyggelse, der agtes opført ved større vejanlæg og jernbaner.

§ 15 a. Kommunalbestyrelsen i København, Frederiksberg, Århus, Aalborg eller Odense Kommuner kan træffe bestemmelse om etablering af miljøzoner i større sammenhængende byområder, hvor der er betydelig trafik med de i § 15 b, stk. 1, nævnte køretøjer. Tilsvarende gælder for kommunalbestyrelsen i øvrige kommuner, hvis miljøministeren forudgående har givet sin tilladelse. For at en tilladelse kan meddeles, skal grænseværdier for partikelforurening være overskredet. Ved vurderingen af, om en tilladelse kan meddeles, skal endvidere indgå de samlede miljø- og samfundsmæssige konsekvenser af miljøzonen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter forudgående tilladelse fra miljøministeren træffe bestemmelse om etablering af miljøzoner, hvor der er betydelig trafik med varebiler. For at en tilladelse kan meddeles, skal grænseværdier for partikelforurening være overskredet, og der skal være udstedt regler i medfør af § 15 e. Ved vurderingen af, om en tilladelse kan meddeles, skal endvidere indgå de samlede miljø- og samfundsmæssige konsekvenser af miljøzonen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan under de samme betingelser som i stk. 1 og 2 træffe bestemmelse om udvidelse eller i helt særlige tilfælde mindre indskrænkninger af en etableret miljøzone. Kommunalbestyrelsen kan ikke uden tilladelse fra miljøministeren ophæve en etableret miljøzone.

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen etablerer miljøzoner for såvel lastbiler og busser som varebiler, skal miljøzonernes geografiske udstrækning altid være den samme for de nævnte køretøjer. Dette gælder også ved udvidelse, indskrænkninger eller ophævelse efter stk. 3.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske afgrænsning af større sammenhængende byområder, herunder om undtagelse af visse veje. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen efter stk. 1 og 2, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til for egen regning at lade miljømålinger udføre af akkrediterede virksomheder, sagkyndige personer, laboratorier m.v. og om indsendelse af oplysninger i bestemt form.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1-3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen offentliggør afgørelser om etablering, udvidelse, indskrænkning eller ophævelse af en miljøzone. Der skal gå mindst en periode på 14 måneder fra offentliggørelsen af kommunalbestyrelsens afgørelse om etablering eller geografisk udvidelse af en miljøzone for lastbiler og busser til det tidspunkt, hvor miljøzonen har virkning. Hvis kommunalbestyrelsen samtidigt etablerer en miljøzone for såvel lastbiler og busser som varebiler, er perioden 14 måneder. Ved udvidelse af en etableret miljøzone til også at omfatte varebiler er perioden mindst 7 måneder.

Stk. 8. Ministeren fastsætter regler om offentlighedens inddragelse, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1-3.

§ 15 b. For lastbiler eller busser, der er drevet af en motor med kompressionstænding, og som er indregistreret med en tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, gælder der i en miljøzone, jf. § 15 a, følgende krav, jf. dog stk. 4-6:

- 1) Efter 1. juli 2008 skal der på køretøjer være monteret et effektivt partikelfilter, medmindre køretøjet som minimum opfylder udstødningsnormerne i bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr (2006) punkt 7.06.022 (2) a) (Euro 3).
- 2) Efter 1. juli 2010 skal der på køretøjer være monteret et effektivt partikelfilter, medmindre køretøjet som minimum opfylder udstødningsnormerne i bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr (2006) punkt 7.06.022 (2) b) (Euro 4).
- 3) Efter 1. juli 2008 skal køretøjer være forsynet med et miljøzonenmærke i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 15 d, stk. 1.

Stk. 2. Det påhviler ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over et køretøj omfattet af stk. 1, at sikre sig, at køretøjet i en miljøzone opfylder kravene i stk. 1, nr. 1-3, jf. dog stk. 4-6. Det påhviler føreren af et køretøj omfattet af stk. 1 at sikre sig, at køretøjet i en miljøzone opfylder kravet i stk. 1, nr. 3, jf. dog stk. 4-6.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om effektive partikelfiltre og om kontrol af partikeludledning, herunder af partikelfiltre.

Stk. 4. Kravene i stk. 1, nr. 1-3, gælder ikke for køretøjer, der benyttes af forsvaret, politiet, redningsberedskabet eller lignende nødtjenester, såfremt disse køretøjer sædvanligvis ikke kører i en miljøzone, og der er opstået et ekstraordinært behov for anvendelse af køretøjet i en miljøzone, eller køretøjet her anvendes ved øvelsesvirksomhed.

Stk. 5. Kravene i stk. 1, nr. 1-3, gælder ikke for køretøjer, der er registreret her i landet til veterankørsel, eller som er registreret i udlandet og er mere end 30 år gamle. Ministeren fastsætter regler om førerens fremlæggelse af dokumentation for, at betingelserne i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 6. Kravet i stk. 1, nr. 3, gælder ikke for køretøjer, der er registreret i udlandet. Ministeren fastsætter regler om førerens fremlæggelse af dokumentation for, at bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt.

§ 15 c. Miljøministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra partikelfilterkrav i § 15 b, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at meddele dispensation, herunder om vilkår, tidsbegrænsning og dokumentation.

§ 15 d. Miljøministeren fastsætter regler om en miljøzonenmærkeordning. Ministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, udstedelse, anbringelse, inddragelse og registrering af miljøzonenmærker. Ministeren fastsætter også regler om tilsyn, kontrol, revision og digital indberetning i bestemt form.

Stk. 2. Ministeren kan til en privat organisation eller virksomhed henlægge beføjelser til at

- 1) vurdere, om de i § 15 b, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte krav er opfyldt,
- 2) udstede, anbringe, inddrage og registrere miljøzoner og
- 3) føre kontrol og revision med den i stk. 1 nævnte ordning.

Stk. 3. Afgørelser om miljøzoner truffet af den private organisation eller virksomhed kan af den, afgørelsen retter sig mod, påklages til ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil. Klagefristen er fire uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

§ 15 e. Miljøministeren kan fastsætte regler om varebiler i miljøzoner, herunder om partikeludledning og miljøzoner, samt om at reglerne i § 15 b, stk. 2-6, og § 15 c og § 15 d finder tilsvarende anvendelse i forhold til varebiler.

§ 16. Miljøministeren kan fastsætte regler om affald, dyrehold, skadedyr og andre forhold, når det er nødvendigt for at forebygge og imødegå forurening og uhygiejniske forhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om badevand og badestrande, svømmebassiner og varmtvandsbadeanstalter, campingpladser og restauranter og andre steder, hvor et større antal personer samles.

Stk. 2. I regler efter stk. 1 fastsættes bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at gribe ind med påbud om afhjælpende foranstaltninger eller forbud over for forhold omfattet af stk. 1.

§ 17. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for gennemførelsen af en effektiv rottebekæmpelse.

Stk. 2. Ejere af fast ejendom har pligt til at foretage sådanne foranstaltninger med hensyn til sikring af deres ejendomme og disses renholdelse, at rotternes leveduligheder på ejendommen begrænses mest muligt.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om rottebekæmpelse, herunder om kommunalbestyrelsens opgaver efter stk. 1 og grundejernes forpligtelser efter stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at personer eller virksomheder, der udfører rottebekæmpelse, skal være autoriserede, herunder at autorisation kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor.

Stk. 4. Opdræt af vilde rotter må kun ske efter tilladelse fra ministeren.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan lade foranstaltninger som nævnt i stk. 2 eller i regler fastsat efter stk. 3 udføre for den ansvarliges regning, jf. § 69, stk. 1, nr. 4, og § 70. De herved afholdte udgifter hæfter på vedkommende ejendom med fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter.

§ 18. I regler fastsat i medfør af § 16 og § 17 kan der fastsættes regler om kommunalbestyrelsens adgang til at opkræve gebyrer og til at vedtage forskrifter om de omtalte forhold.

Stk. 2. Gebyrer, der opkræves til dækning af omkostninger ved den kommunale rottebekæmpelse, hæfter på vedkommende ejendom med fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter.

§ 18 a. Regionsrådet kan inden for denne lovs formål give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere den ønskelige fremtidige udvikling, som beskrevet i den regionale udviklingsplan.

Kapitel 3

Beskyttelse af jord og grundvand

§ 19. Stoffer, produkter og materialer, der kan forurene grundvand, jord og undergrund, må ikke uden tilladelse

- 1) nedgraves i jorden,
- 2) udledes eller oplægges på jorden eller
- 3) afledes til undergrunden.

Stk. 2. Beholdere med de stoffer, produkter og materialer, der er nævnt i stk. 1, må heller ikke uden tilladelse være nedgravet i jorden.

Stk. 3. Tætte beholdere, der alene anvendes til ajle, gylle, ensilagesaft, mælkerumsvand og møddingvand, må dog være nedgravet uden tilladelse efter stk. 2.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 og 2 gives af kommunalbestyrelsen, medmindre miljøministeren fastsætter andre regler.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler for at sikre, at jord og grundvand ikke forurenes eller udsættes for fare for forurening med de stoffer, produkter og materialer, der er nævnt i stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter stk. 1 og 2 kan meddeles, og regler om, at tilladelse efter stk. 1 og 2 i visse tilfælde er uforuden, samt regler om, at visse afgørelser efter stk. 1 og 2 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kontrol og om indretning og tømning af beholdere og ledningsanlæg med de nævnte stoffer, materialer og produkter, samt regler om gebyrer. Ministeren kan fastsætte regler om de i stk. 3 nævnte beholdere, herunder regler om, at fælles, obligatoriske tømningsordninger skal varetages af et spildevandsforsyningsselskab, der leverer spildevandsforsyning i kommunen, udpeget af kommunalbestyrelsen.

Stk. 6. Ministeren kan for områder, der i vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområdet, er udpeget som indsatsområder med hensyn til nitrat, fastsætte regler om godkendelsesordninger for etablering eller udvidelser af husdyrhold, som kan medføre en forøgelse af risikoen for forurening af grundvand eller overfladevand.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler til begrænsning af eller forbud mod tilførsel af husdyrgødning og affaldsprodukter til jordbrugsformål til områder, der i vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområdet, er udpeget som indsatsområder med hensyn til nitrat.

§ 19 a. Ministeren kan fastsætte regler om, at den, der er beskæftiget med udførelse og sløjfning af boringer og brønde (brøndborere), skal have bevis for at have modtaget undervisning eller på anden måde at besidde erfaring i miljømæssig og teknisk forsvarlig udførelse af opgaven. Ministeren kan desuden fastsætte regler om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af bevis.

§ 20. Tilladelser meddelt efter § 19 kan til enhver tid og uden erstatning ændres eller tilbagekaldes af hensyn til

- 1) fare for forurening af vandforsyningsanlæg,
- 2) gennemførelsen af en ændret spildevandsafledning i overensstemmelse med en spildevandsplan efter § 32 eller
- 3) miljøbeskyttelsen i øvrigt.

Stk. 2. Under samme betingelser som angivet i stk. 1 kan det bestemmes, at forhold, som med eller uden tilladelse var lovlige ved lovens ikrafttræden, skal ændres eller ophøre.

Stk. 3. Afgørelsen træffes af den myndighed, som kan give tilladelsen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Sker tilbagekaldelse efter stk. 1 som led i gennemførelsen af en spildevandsplan efter § 32, træffes afgørelsen af kommunalbestyrelsen. Tilbagekaldelsen anses i disse tilfælde for sket ved tilslutningen til det nye anlæg. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 20 a. (Ophævet)

§ 20 b. (Ophævet)

§ 21. Ejere og brugere af fast ejendom skal straks underrette tilsynsmyndigheden, hvis de konstaterer forurening af ejendommens jord eller undergrund.

§ 21 a. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom at sørge for, at tanke til opbevaring af mineralolieprodukter, der er taget ud af brug, er sløjfet forskriftsmæssigt. En tank, der er lovligt sløjfet, kan ikke senere kræves opgravet eller sløjfet på ny.

§ 22. Når kommunalbestyrelsen efter § 20 i lov om vandforsyning m.v. giver tilladelse til et vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand, kan den fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket anlæg, der afleder spildevand til undergrunden eller andre af de af § 19 omfattede forhold, skal være forbudt efter udløbet af en fastsat frist. Dette gælder dog ikke tilladelser som nævnt i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ændre beskyttelsesområdet og tillade enkelte forhold, som er omfattet af et forbud efter stk. 1.

§ 23. Når kommunalbestyrelsen efter § 20 i lov om vandforsyning m.v. giver tilladelse til, at et alment vandforsyningsanlæg indvinder overfladevand, kan den fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket der ikke må drives virksomhed eller findes oplag af stoffer, produkter og materialer, der kan forurene vandet. Dette gælder dog ikke tilladelser som nævnt i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen lader inddragelsen under beskyttelsesområdet tinglyse på de ejendomme, der er omfattet af beskyttelsesområdet, med prioritet forud for alle andre rettigheder i ejendommen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ændre beskyttelsesområdet og tillade enkelte forhold, som er omfattet af et forbud efter stk. 1.

§ 24. Kommunalbestyrelsen kan give påbud eller nedlægge forbud for at undgå fare for forurening af bestående eller fremtidige vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan meddele påbud eller forbud for at undgå fare for forurening af overfladevand, der indvindes med tilladelse efter § 20 i lov om vandforsyning m.v. Kommunalbestyrelsen kan herunder forbyde eller fastsætte vilkår for sejlads og fiskeri.

Stk. 3. Der kan ikke meddeles påbud efter stk. 1 eller 2 om foranstaltninger vedrørende forurennet jord, jf. § 83 c.

§ 25. I tilfælde, hvor miljøministeren efter lov om vandforsyning m.v. træffer afgørelse i sager om vandindvinding, har ministeren samme beføjelser, som i §§ 22-24 er tillagt kommunalbestyrelsen.

§ 26. Miljøministeren fastsætter nærmere regler vedrørende behandlingen af sager efter § 22 og § 23, herunder om indkaldelse af grundejere og brugere, hvis interesser antages at blive berørt, til møde forud for fastlæggelse af beskyttelsesområder efter § 22 og § 23.

§ 26 a. Når der er vedtaget en indsatsplan for et område efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v., kan kommunalbestyrelsen, hvis der ikke kan opnås en aftale herom på rimelige vilkår, endeligt eller midlertidigt mod fuldstændig erstatning pålægge ejeren af en ejendom i området de rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre nuværende eller fremtidige drikkevandsinteresser mod forurening med nitrat eller pesticider.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilke tilfælde og på hvilket dokumentationsgrundlag der kan meddeles pålæg efter stk. 1.

Stk. 3. Reglerne i § 45 og §§ 47-49 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med gennemførelse af pålæg efter stk. 1, idet det dog er kommunalbestyrelsen, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

Stk. 4. Ved kommunalbestyrelsens pålæg af rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger efter stk. 1 skal de meddelte pålæg respekteres af indehaveren af enhver rettighed over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan for ejerens regning lade et pålæg tinglyse på ejendommen. Hvis pålægget bortfalder, skal kommunalbestyrelsen lade pålægget aflyse fra tingbogen.

Kapitel 4

Beskyttelse af overfladevand

§ 27. Stoffer, der kan forurene vandet, må ikke tilføres vandløb, søer eller havet, ligesom sådanne stoffer ikke må oplægges således, at der er fare for, at vandet forurenes. Der kan dog efter § 28 gives tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet.

Stk. 2. Stoffer, jf. stk. 1, der er aflejrede i vandløb, søer eller havet, må ikke uden kommunalbestyrelsens tilladelse påvirkes, så de kan forurene vandet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at de stoffer, der er nævnt i stk. 1, i særlige tilfælde kan tilføres vandløb, søer eller havet, samt om, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse herom og om afgrænsningen i havet af den enkelte kommunes kompetence.

§ 28. Kommunalbestyrelsen giver tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren giver tilladelse i henhold til stk. 1 til udledning af spildevand fra listevirksomheder, for hvilke ministeren meddeler godkendelse i henhold til § 40, medmindre anlægget har en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen giver tilladelse til tilslutning af spildevand til anlæg, der tilhører spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, samt dertil hørende udløbsledninger under overholdelse af tilladelsen i stk. 1.

Stk. 4. Der er tilslutningspligt for ejendomme, når stikledning er ført frem til grundgrænsen. Kommunalbestyrelsen afgør, hvornår den fysiske tilslutning skal være gennemført. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, når afgørelsen omfatter udledning fra anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder.

§ 29. Miljøministeren kan fastsætte regler vedrørende behandlingen af sager efter § 28. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke krav der kan stilles til spildevandets rensning og til spildevandsprojekter, samt om, hvilke vilkår der kan knyttes til tilladelser efter § 28. Ministeren kan desuden fastsætte regler om hel eller delvis ophævelse af tilslutningsret og -pligt til spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

§ 30. Hvis et spildevandsanlæg ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, herunder ikke opfylder eller tilgodeser de krav, der er fastsat efter § 28 og § 29, samt forudsætninger fastsat efter § 32, stk. 5, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget. Tilsynsmyndigheden kan endvidere ændre vilkår fastsat i en tilladelse efter § 28, hvis de tidligere fastsatte vilkår må anses for utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige.

Stk. 2. Kan forureningen ikke afhjælpes, kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod fortsat drift af anlægget.

Stk. 3. Medfører forureningen overhængende alvorlig fare for sundheden, kan forbud umiddelbart nedlægges.

Stk. 4. Tilsynsmyndighedens afgørelse efter stk. 1-3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, når anlæggets kapacitet er på 30 personækvivalenter eller derunder.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunalbestyrelsens påbud efter stk. 1-3 vedrørende anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder skal opfyldes ved etablering af nedsivning, såfremt der kan nedsives i området. Der skal dog ikke etableres nedsivning i det omfang, der etableres andre spildevandsløsninger, der ikke medfører udledning, såfremt der kan opnås tilladelse hertil og etableringen sker inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte bindende tidsfrister for, hvornår påbud efter stk. 1-3 skal være meddelt for anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder eller for anlæg omfattet af § 28, stk. 3.

Stk. 7. Spildevandsanlæg etableret af spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. er private, selv om de drives og vedligeholdes af spildevandsforsyningsselskabet.

§ 31. Miljøministeren træffer afgørelse om udførelse af fælles spildevandsanlæg i tilfælde af uenighed mellem de pågældende spildevandsforsyningsselskaber.

Stk. 2. Ministerens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg.

§ 32. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand. Planen skal indeholde oplysninger om

- 1) eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger,
- 2) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvist,
- 3) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrenseforsyningsselskabet,
- 4) den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse,
- 5) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg,
- 6) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau,
- 7) hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,
- 8) afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, og
- 9) efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for driften af et spildevandsforsyningsselskab, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter stk. 1.

Stk. 3. Spildevandsplanen må ikke stride mod kommuneplanen³⁾ og forudsætninger fastsat efter stk. 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens vedtagelse af en spildevandsplan kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om planlægningen efter stk. 1, herunder om offentlighedens medvirken, tidsfrister og procedure herfor. Ministeren kan endvidere bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen og administrationen af loven.

Kapitel 5

Forurenende virksomhed

§ 33. Virksomheder, anlæg eller indretninger, der er optaget på den i § 35 nævnte liste (listevirksomhed), må ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf. Listevirksomhed må heller ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt, herunder med hensyn til affaldsbringelsen, på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt.

Stk. 2. Den godkendende myndighed kan dog tillade, at bygge- og anlægsarbejder til anden listevirksomhed end anlæg for deponering af affald påbegyndes, før der er givet godkendelse, hvis de anlægges i overensstemmelse med en lokalplan eller byplanvedtægt. Bygge- og anlægsarbejder sker på bygherrens ansvar.

Stk. 3. Miljøministeren kan for bestemte listevirksomheder fastsætte regler, der begrænser godkendelsesmyndighedens adgang til at meddele tilladelse efter stk. 2 i tilfælde, hvor risikoen for større uheld med farlige stoffer ændres.

§ 34. Godkendelse efter dette kapitel skal fastsætte vilkår for listevirksomhedens etablering og drift, herunder den kontrol som den for virksomheden ansvarlige selv skal foretage.

Stk. 2. For anlæg for deponering af affald skal der tillige fastsættes vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 3. Godkendelsesmyndigheden kan nægte godkendelse eller fastsætte særlige vilkår i godkendelsen, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse efter reglerne i § 39 a, såfremt ansøgeren, medlemmer af ansøgers direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er omfattet af § 40 a.

Stk. 4. Spørgsmål om tilladelse til udledning af spildevand direkte til vandløb, søer eller havet fra en listevirksomhed behandles samtidig med afgørelsen om godkendelse efter dette kapitel og indgår i godkendelsen. Vilkår for udledningen af spildevand behandles efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 5. Afslag på ansøgning om godkendelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, hvis begrundelsen for afslaget er, at lokaliseringen af virksomheden det pågældende sted vil være i strid med bestemmelser i kommuneplan⁴⁾ eller lokalplan.

§ 35. Miljøministeren udfærdiger en liste over særlig forurenende virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om godkendelse af listevirksomhed, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde, samt i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår en godkendelse efter § 33 kan meddeles. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte listevirksomheder, herunder krav om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger, og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

§ 35 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at listevirksomheder periodisk skal udarbejde et grønt regnskab med oplysninger om virksomhedens miljøforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om,

- 1) hvilke listevirksomheder der skal udarbejde et grønt regnskab,
- 2) udarbejdelsen, formen og indholdet af det grønne regnskab, herunder hyppigheden for opdatering af oplysninger i regnskabet,
- 3) procedurer for udarbejdelsen af det grønne regnskab, herunder om anmeldepligt, kvalitetssikring og -vurdering af visse miljøoplysninger i regnskabet, fristerne herfor samt pligt for virksomhederne til at opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og
- 4) indsendelse og offentliggørelse af det grønne regnskab, herunder formkrav og frister herfor.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kvalitetsvurderingen af visse miljøoplysninger i det grønne regnskab kan varetages af private certificeringsorganer. De private certificeringsorganer skal være akkrediteret til at certificere en virksomheds miljøledelsessystem.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende et grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan for en listevirksomhed, der undlader at indsende grønt regnskab, ugentlige eller månedlige tvangsbøder.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i kapitel 9 er tilsynsmyndigheden ikke forpligtet til at påse overholdelsen af regler udstedt i medfør af stk. 1-4, bortset fra virksomhedernes pligt til at lade regnskabet kvalitetsvurdere efter regler udstedt i medfør af stk. 1, nr. 3.

§ 35 b. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om pligt for virksomheder til at

- 1) afgive miljøoplysninger og om formen herfor,
- 2) opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum og
- 3) offentliggøre miljøoplysninger.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan i en virksomhed, der undlader at afgive eller offentliggøre oplysninger, der er omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 1 eller af regler i EU-forordninger, ugentlige eller månedlige tvangsbøder.

§ 36. En godkendelse efter § 33, stk. 1, kan omfatte yderligere planlagte udvidelser eller ændringer på betingelse af,

- 1) at der i ansøgningen er tilstrækkelige oplysninger om de planlagte udvidelser eller ændringer til, at godkendelsesmyndigheden kan vurdere forureningsforholdene og fastsætte de nødvendige vilkår, og
- 2) at udvidelserne eller ændringerne påtænkes gennemført inden for en kortere tidshorison.

§ 37. Godkendelsesmyndighedens afgørelser af, om en virksomhed, et anlæg eller en indretning eller en ændring eller en udvidelse af sådanne er godkendelsespligtige, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, at godkendelsesmyndighedens afgørelser om, at en virksomhed, et anlæg eller en indretning eller en ændring eller en udvidelse ikke er godkendelsespligtige, kan påklages til Miljøklagenævnet.

§ 37 a. Den, der driver et anlæg for deponering af affald, skal foretage nedlukning og efterbehandling, når der ikke længere modtages affald med henblik på deponering. Omfanget af disse forpligtelser fastsættes i medfør af § 34, stk. 2, § 37 b og §§ 41-41 b.

Stk. 2. Inden der påbegyndes nedlukning af et bestående anlæg, skal oplysninger herom indsendes til tilsynsmyndigheden, medmindre denne efter den 1. juli 2001 har meddelt påbud om nedlukning og efterbehandling efter § 37 b, stk. 1.

§ 37 b. For alle bestående anlæg for deponering af affald skal tilsynsmyndigheden ved påbud efter § 41, stk. 1, fastsætte krav til nedlukning og efterbehandling af anlægget. § 41 a, stk. 1, finder ikke anvendelse ved udstedelse af de i 1. pkt. omhandlede påbud. Nedlægger tilsynsmyndigheden forbud imod fortsat drift efter § 41, stk. 2, skal den samtidig meddele påbud om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at den, der driver et bestående anlæg for deponering af affald, skal indsende nærmere angivne oplysninger til tilsynsmyndigheden til brug for myndighedens revurdering af anlæggets vilkår, herunder om fristen for indsendelse af oplysninger.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om tilsynsmyndighedens revurdering, herunder om i hvilke tilfælde der skal meddeles påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 4. Ved bestående anlæg for deponering af affald forstås anlæg, der modtog affald med henblik på deponering før den 1. juli 2001 og er fortsat hermed eller er godkendt før denne dato, uden at modtagelse af affald med henblik på deponering er påbegyndt.

§ 37 c. Miljøministeren fastsætter regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald.

§ 38. Bestående listevirksomhed kan ansøge om godkendelse efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Miljøministeren kan begrænse adgangen til at søge godkendelse efter stk. 1 til at gælde for bestemte virksomheder af de kategorier, der er optaget på listen.

§ 39. Bestående listevirksomheder, der ikke har en samlet godkendelse, skal indsende ansøgning herom til godkendelsesmyndigheden.

Stk. 2. På grundlag af ansøgningen og en vurdering af listevirksomhedens drifts- og forureningsforhold træffer godkendelsesmyndigheden afgørelse om, hvorvidt der kan gives virksomheden godkendelse, eller om der skal meddeles påbud om at foretage foranstaltninger til at nedbringe virksomhedens forurening eller nedlægges forbud mod driften eller foretagelse af bestemte aktiviteter.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af ansøgning om godkendelse af bestående virksomheder, herunder om fristen for indsendelse af ansøgning til godkendelsesmyndigheden.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af virksomheder, anlæg eller indretninger, der optages på den i § 35 nævnte liste, herunder om indsendelse af ansøgning og behandling heraf.

§ 39 a. Listevirksomheder, der

- 1) udvinder metaller af kabler,
- 2) foretager skylning eller rengøring af tromler til opbevaring af kemikalier eller kemikalieaffald,
- 3) driver ophugningsanlæg, herunder bilophugning,
- 4) udtager hårde mekaniske genstande eller lignende af f.eks. apparater, maskiner, motorer m.v. med henblik på videresalg eller
- 5) foretager mekanisk fragmentering af metalaffald, skal etablere sikkerhedsstillelse over for godkendelsesmyndigheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til videretransport og destruktion eller anden håndtering af affaldet ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.

Stk. 2. Godkendelsesmyndigheden kan endvidere stille krav om etablering af sikkerhedsstillelse over for listevirksomheder, såfremt virksomhedens ejer eller ansvarlige ledelse er omfattet af § 40 a.

Stk. 3. Undtaget fra bestemmelsen i stk. 1 er listevirksomheder, der behandler bygge- og anlægsaffald, samt listevirksomheder, der udtager kølemidler af kasserede køleskabe fra private husstande.

Stk. 4. Godkendelsesmyndigheden fastsætter nærmere vilkår om sikkerhedsstillelsen i forbindelse med godkendelse af listevirksomheden, jf. § 33.

Stk. 5. Godkendelsesmyndigheden kan regulere sikkerhedsstillelsens størrelse, såfremt grundlaget for beregningen af størrelsen ændres væsentligt.

Stk. 6. Miljøministeren godkender forslag til kollektiv sikkerhedsstillelse for virksomheder, eller kategorier af disse, som nævnt i stk. 1. Ministeren træffer samtidig afgørelse om ophævelse af vilkår om sikkerhedsstillelse fastsat af godkendelsesmyndigheden.

Stk. 7. Ministerens afgørelser efter stk. 6 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 39 b. Den, der driver anlæg for deponering af affald, skal over for godkendelsesmyndigheden stille sikkerhed for de forpligtelser, herunder til nedlukning og efterbehandling, som påhviler virksomheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om godkendelsesmyndighedens fastsættelse af vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om

- 1) beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse,
- 2) sikkerhedsstillelse ved overdragelse, og
- 3) at der for visse anlæg ikke skal stilles sikkerhed.

§ 40. Afgørelse om godkendelse efter dette kapitel træffes af kommunalbestyrelsen eller af miljøministeren. Ministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 40 a. Anvendelse af § 34, stk. 3, og § 41 d finder sted over for følgende:

- 1) Personer, der er blevet frakendt retten til at drive forurenende virksomhed i henhold til denne lovs § 110 b, § 95 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller i henhold til straffelovens § 79.
- 2) Personer, der er dømt efter straffelovens § 196.
- 3) Personer og selskaber m.v., der er straffet efter denne lovs § 110, stk. 2, § 91, stk. 2, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller tilsvarende bestemmelser fastsat i bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i loven eller lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, såfremt der er fastsat frihedsstraf eller bøde på 10.000 kr. eller derover, og såfremt der ikke er forløbet mere end ti år fra den strafbare handling.
- 4) Personer og selskaber m.v., der har gæld på 100.000 kr. eller derover til det offentlige for selvhjælps-handlinger foretaget af tilsynsmyndigheden i medfør af denne lovs § 69 og § 70, såfremt denne gæld er vedgået eller fastslået ved en domstol. Det er endvidere en betingelse, at gælden er forfalden og ikke er omfattet af en overholdt aftale om henstand eller afdragsvis betaling, samt at der er fremsendt to rykkere til skyldneren.

§ 40 b. Miljøministeren opretter et register over de personer og selskaber m.v., der er omfattet af § 40 a. Registret kan oprettes på edb efter ministerens bestemmelse herom.

Stk. 2. I sager, der afsluttes ved dom, og i sager, der afgøres endeligt ved anklagemyndigheden med bødevedtagelse, foretager anklagemyndigheden indberetning til registret. I sager om gæld til det offentlige for selvhjælpshandlinger foretager den pågældende tilsynsmyndighed indberetning til registret.

Stk. 3. Forinden der sker registrering, gives der meddelelse herom til den pågældende person eller det pågældende selskab m.v.

§ 41. Hvis en listevirksomhed medfører væsentlig forurening, kan tilsynsmyndigheden meddele påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder at der skal gennemføres bestemte foranstaltninger. Tilsynsmyndigheden kan endvidere meddele påbud, hvis en listevirksomhed skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening, herunder ved forsætlige skadevoldende handlinger. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at meddele påbud om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger.

Stk. 2. Hvis forureningen ikke kan nedbringes, kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet.

§ 41 a. Indtil der er forløbet otte år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, må tilsynsmyndigheden ikke meddele påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal dog tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41, hvis

- 1) der er fremkommet nye oplysninger om forureningens skadelige virkning,
- 2) forureningen medfører miljømæssige skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse,
- 3) forureningen i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsens meddelelse,
- 4) væsentlige ændringer i den bedst tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger,
- 5) det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker, eller
- 6) der er fremkommet nye oplysninger om sikkerhedsmæssige forhold på virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 7 om risikobetonede processer m.v. eller om sikkerhedsmæssige forhold ved de stoffer, som oplagres på disse virksomheder.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at den i stk. 1 og § 41 b, stk. 1, omtalte tidsfrist nedsættes for bestemte listevirksomheder, dog ikke til under fire år.

§ 41 b. Når der er forløbet otte år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, kan tilsynsmyndigheden ændre vilkårene heri ved påbud eller nedlægge forbud imod fortsat drift, jf. § 41. Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt eller samtidig med relevante afgørelser efter anden lovgivning skal tage godkendelser af bestemte listevirksomheder op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41 i de tilfælde, som er nævnt i § 41 a, stk. 2.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at andre afgørelser om den samme virksomhed efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug om nødvendigt skal ændres i forbindelse med revurderinger som nævnt i stk. 1 og 2 og i § 41 a, stk. 2.

§ 41 c. Tilsynsmyndigheden kan umiddelbart nedlægge forbud imod fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet, hvis forureningen medfører overhængende alvorlig fare for sundheden.

§ 41 d. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende godkendelse, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. § 39 a, såfremt

- 1) indehaveren, medlemmer af indehaverens direktion eller bestyrelse eller andre, der kan udøve bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, bliver omfattet af § 40 a,
- 2) personer eller selskaber m.v., der er omfattet af § 40 a, bliver ejer eller medejer af virksomheden, eller
- 3) personer, der er omfattet af § 40 a, indtræder i bestyrelse eller direktion i et selskab m.v., der driver godkendt virksomhed.

Stk. 2. Ved indbringelse af afgørelser efter stk. 1 for domstolene kan domstolene tillægge søgsmålet opsættende virkning.

§ 41 e. For anlæg for deponering af affald kan der meddeles påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om anlægget ikke længere modtager affald med henblik på deponering.

Stk. 2. Påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling af anlæg for deponering af affald kan meddeles, selv om påbudsadressaten ikke har rådighed over ejendommen på påbudstidspunktet, forudsat at rådigheden bestod den 1. juli 2001 eller senere.

Stk. 3. Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 4. Forpligtelsen i henhold til stk. 3 gælder for den, der har erhvervet rådigheden over ejendommen efter den 1. juli 2001.

Stk. 5. Hvis monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller udførelse af prøveboringer skal etableres på fremmed grund, kan der fastsættes vilkår efter § 34, stk. 2, henholdsvis meddeles påbud efter § 41, stk. 1, forudsat den nødvendige rådighed er etableret ved aftale, jf. § 41 f, stk. 3, eller etableres ved ekspropriation efter § 58, stk. 2. Tilladelse efter lov om miljøbeskyttelse til at etablere monitorings- og prøveboringer efter 1. pkt. er ikke fornøden.

§ 41 f. Godkendelsesmyndigheden lader oplysning om pligten efter § 41 e, stk. 3, tinglyse på ejendommen for driftsherrens regning.

Stk. 2. Myndigheden lader tinglysningen efter stk. 1 aflyse, når efterbehandlingen er afsluttet.

Stk. 3. Godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden lader aftaler, jf. § 41 e, stk. 5, tinglyse som servitut på ejendommen for driftsherrens henholdsvis påbudsadressatens regning og med denne myndighed som påtaleberettiget.

Stk. 4. Myndigheden lader tinglysningen efter stk. 3 aflyse, når vilkår henholdsvis påbud er efterkommet.

Forurening fra andre virksomheder

§ 42. Hvis erhvervsvirksomheder, herunder private eller offentlige bygge- og anlægsarbejder, eller faste anlæg til energiproduktion, som ikke er optaget på den i § 35 nævnte liste, medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening, herunder affaldsfrembringelse, kan tilsynsmyndigheden give påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder påbud om gennemførelse af bestemte foranstaltninger.

Stk. 2. Påbud kan endvidere gives over for aktiviteter, som skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening eller uhygiejniske forhold.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan give påbud om, at der skal foretages afhjælpende foranstaltninger over for idrætsanlæg, fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter, som medfører væsentlige støjulemper for omgivelserne.

Stk. 4. Kan ulemperne ikke afhjælpes, kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod virksomheden eller aktiviteten.

Stk. 5. Bliver tilsynsmyndigheden i forbindelse med etablering, udvidelse eller ændring af en af de i stk. 1 nævnte virksomheder opmærksom på forhold, som kan forventes at medføre krav om begrænsning af virksomhedens forurening eller forbud mod virksomhedens drift, kan tilsynsmyndigheden på forhånd tilkendegive dette over for virksomheden.

Kapitel 6

Affald

§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, sorterer eller håndterer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.

§ 44. Miljøministeren kan fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder nærmere bestemte affaldstyper eller affaldsfraktioner, for egen regning skal etablere miljø- eller kvalitetsstyringssystem certificeret af en akkrediteret virksomhed.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at enhver indsamlingsvirksomhed, forhandler eller mægler, som handler eller formidler handler med affald over grænserne, for egen regning skal etablere et miljøstyringssystem certificeret af et akkrediteret certificeringsorgan eller verificeret af en akkrediteret miljøverifikator. Alternativt kan de lade sig inspicere af et akkrediteret inspektionsorgan.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om

- 1) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og om hvordan ansøgningen skal ske, og
- 2) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder om overdragelsesaftalens udformning og indhold.

Stk. 5. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning.

Stk. 6. Miljøministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil 6 år ad gangen.

§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om

- 1) kommunalbestyrelsens pligt til at anvise behandlingsmuligheder for affald,
- 2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald,
- 3) kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladser i kommunen, herunder pligten til at begrænse denne adgang, og foretage brugerundersøgelser og
- 4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger.

Stk. 3. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om regulativer omfattet af stk. 4. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, indhold, indberetning og offentliggørelse af regulativer samt om indberetningsform.

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6.

§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumentation, anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer og produkter til genanvendelse, til offentlige myndigheder efter dette kapitel skal ske i en bestemt form.

§ 45 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om

- 1) fordeling af kompetencen mellem stat og kommuner i forbindelse med klassificering af skibe som affald,
- 2) statens og kommunernes behandling af sager om klassificering af skibe som affald, herunder myndighedernes indbyrdes koordination,
- 3) pligt for købere, sælgere og eksportører af skibe til at underrette den kompetente kommunalbestyrelse om salg, anden overdragelse eller påtænkt eksport af et skib beliggende i en dansk havn, og
- 4) at skibe med destination uden for EU/EØS ikke må eksporteres, førend der er truffet afgørelse om, hvorvidt skibet må anses som affald efter den til hver tid gældende bekendtgørelse om affald.

§ 45 c. (Ophævet)

§ 45 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om oprettelse af registre over

- 1) virksomheder, der indsamler affald,
- 2) affaldstransportører,
- 3) anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald,
- 4) forhandlere og mæglere af affald og
- 5) personer, der har bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, jf. § 7, stk. 3, nr. 4.

Stk. 2. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandlernes og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registrene og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil, herunder formen herfor.

§ 46. Myndighederne kan meddele påbud eller forbud med henblik på at forebygge og sikre, at affald opbevares og håndteres på forsvarlig måde.

§ 46 a. Miljøministeren fastsætter regler om etablering af et register over oplysninger om eksisterende affaldsmængder og om affaldets håndtering.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysninger om affald, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2.

§ 46 b. Miljøministeren fastsætter regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af genanvendeligt affald og godkendt og sat i drift inden den 26. februar 2009, fortsat kan behandle genanvendeligt erhvervsaffald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte anlæg, herunder vilkår om regnskabsmæssig adskillelse.

§ 47. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for håndteringen af affald i kommunen, dog ikke for genanvendeligt erhvervsaffald bortset fra affald, der afleveres på genbrugspladser i kommunen, og affald produceret af kommunale virksomheder og institutioner.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler for indholdet af de kommunale affaldsplaner, tidsfrister og procedurer i forbindelse med tilvejebringelsen samt om revision af planerne. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke oplysninger kommunerne skal fremsende til Miljøstyrelsen.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den i stk. 2 nævnte plan, herunder fastsætte regler om eller bestemme at planen i stk. 2 skal erstattes af en fælleskommunal plan.

§ 48. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter, herunder udgifter efter stk. 8, til

- 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,
- 2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og
- 3) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 9 og § 50 a.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Gebyrer efter stk. 1 skal, for så vidt angår husholdninger, opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Stk. 7. Gebyrer efter stk. 1 skal, for så vidt angår virksomheder, opkræves hos den i CVR-registeret registrerede ejer af virksomheden.

Stk. 8. Miljøministeren opkræver et gebyr hos kommunalbestyrelsen til dækning af udgifter til drift, vedligeholdelse og administration af nationale digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af affaldsregulativer.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 3, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens be-

slutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.

Kommunale fællesskaber

§ 49. Miljøministeren kan træffe bestemmelse om kommunernes pligt til at oprette, udvide deltagerkredsen af eller tilslutte sig kommunale fællesskaber for affaldshåndtering, herunder genanvendelsesvirksomheder.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse om, at kommunale fællesskaber for affaldshåndtering skal modtage affald fra kommuner, som ikke deltager i fællesskabet, samt om, at kommunerne stiller arealer til rådighed for fælleskommunale virksomheder for affaldshåndtering.

Anlæg for deponering af affald og anlæg for forbrænding af affald med henblik på varmforsyning

§ 50. Nye anlæg for deponering af affald må kun ejes af offentlige myndigheder.

Stk. 2. Miljøministeren kan dog fastsætte regler om, at virksomheder skal etablere anlæg, der er bestemt til deponering af specielle affaldstyper.

Stk. 3. Godkendelsesmyndigheden kan meddele en virksomhed dispensation fra bestemmelsen i stk. 1 til etablering af et anlæg, der er bestemt til deponering af specielle affaldstyper fra virksomheden. Er der tale om restprodukter fra forbrænding på anlæg, der producerer elektricitet eller varme, kan godkendelsesmyndigheden tillige give virksomheden dispensation til deponering af sådant affald fra andre tilsvarende anlæg.

§ 50 a. Den, der driver et anlæg for deponering af affald, skal sikre sig, at alle omkostninger ved etablering og drift af anlægget, herunder omkostningerne ved sikkerhedsstillelse og ved anlæggets nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år, er dækket af den betaling, virksomheden forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald.

Stk. 2. For anlæg som nævnt i stk. 1 skal der på anmodning fra ministeren redegøres for, at der er den tilstrækkelige omkostningsdækning og afgives revisorpåtegnet dokumentation herfor.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om nærmere krav til dokumentation og påtegning, jf. stk. 1 og 2, herunder at dokumentationen og påtegningen skal ske i en bestemt form.

§ 50 b. Kommunalbestyrelsen må kun godkende nye affaldsforbrændingsanlæg eller udvidelse af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg efter lov om varmforsyning eller efter regler udstedt i henhold til lov om varmforsyning, hvis miljøministeren har godkendt, at det fornødne affaldsgrundlag er til stede i området, hvorfra anlægget forventes at modtage affald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for behandlingen af miljøministerens godkendelser efter stk. 1, herunder nærmere krav til ansøgningen om godkendelse i henhold til lov om varmforsyning.

Regnskaber for og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

§ 50 c. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber for anlæggene. Hvis ejeren foruden affaldsforbrændings- eller deponeringsvirksomhed driver andre aktiviteter, skal ejeren aflægge særskilte regnskaber for henholdsvis affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteten.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om regnskabsføring og budgettering for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes aktiviteter, herunder at der skal udarbejdes årsrapporter for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg, som revideres og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger, om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter og om opgørelse af åbningsbalance, herunder værdiansættelsen af anlæggenes aktiver.

§ 50 d. Forbrændings- og deponeringsanlæg skal årligt benchmarkes på baggrund af oplysninger om anlæggets miljø-, service-, driftsforhold og økonomiske forhold.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om benchmarkingens indhold og udformning, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, om opgørelses- og målemetoder og om pligt for ejere af forbrændings- og deponeringsanlæg til at afgive oplysninger samt frister for indberetning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om indhentning af oplysninger til brug for benchmarking.

Stk. 3. Miljøministeren kan beslutte, at indberetning skal ske ved brug af særlige skemaer eller formularer.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af benchmarking.

Kapitel 7

Genanvendelse og renere teknologi

§ 51. Miljøministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering fastsætte regler om eller bestemme, at

- 1) særlige råvarer, tilsætnings- eller hjælpestoffer ikke eller kun i nærmere angivet omfang må forekomme i materialer eller produkter, der sælges eller anvendes her i landet,
- 2) bestemte materialer og produkter heraf skal indeholde bestemte andele genanvendte eller genanvendelige materialer eller produkter,
- 3) anvendelse af bestemte materialer eller typer af materialer i produkter eller varer til nærmere angivne formål, herunder til emballage, skal begrænses eller forbydes,
- 4) bestemte materialer eller typer af materialer skal anvendes i produkter eller varer til nærmere angivne formål, herunder til emballage,
- 5) produkter eller varer til nærmere angivne formål, herunder til emballage, skal godkendes af ministeren eller udformes på en bestemt måde,
- 6) bestemte materialer og produkter, herunder emballage, skal mærkes på en bestemt måde, samt at anden mærkning skal begrænses eller forbydes, og
- 7) offentlige myndigheder og offentligt ejede eller kontrollerede virksomheder i videst muligt omfang skal anvende varer eller produkter, som indeholder genanvendte eller genanvendelige materialer, eller som i øvrigt af miljømæssige grunde er at foretrække frem for andre varer eller produkter med samme anvendelse.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører ikke må markedsføre bestemte typer af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, der på grund af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser ikke kan genbruges, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse eller sikkerhedskrav.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at udstyr, der indeholder batterier og akkumulatorer, skal konstrueres på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes, og regler om forbud mod markedsføring af udstyr, hvor batterier og akkumulatorer ikke uden videre kan fjernes. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om undtagelser fra denne bestemmelse.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om kontrollen med produkter, herunder emballager, der er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1-3. Ministeren kan herunder bestemme, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, over for tilsynsmyndigheden skal dokumentere, at produktet er fremstillet og sammensat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven. Ministeren kan i særlige tilfælde forbyde markedsføring af et produkt eller en emballage, indtil sådan dokumentation foreligger.

Stk. 5. Ministeren kan som led i overvågningen af og med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering fastsætte regler om, at den, der udbyder, forhandler eller distribuerer et bestemt produkt, herunder en emballage, skal fremskaffe bestemte oplysninger om produktet eller medvirke hertil.

§ 52. Bestemmelserne i dette kapitel anvendes ikke på materialer eller produkter, der eksporteres, medmindre miljøministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på materialer og produkter, der er fremstillet i udlandet og føres gennem landet som transitgods eller oplagres som transitgods.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på materialer og produkter, der her i landet som forsyning føres til danske skibe og fly, medmindre ministeren bestemmer andet.

§ 53. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldshåndtering eller et selskab m.v. som nævnt i § 9, stk. 3, til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med materialets, produktets eller håndtering af materialet, produktet eller varen som affald. Hvis gebyret indbetales til et selskab m.v., jf. stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om, at gebyret fastsættes af selskabet m.v. Gebyrer, der er fastsat af et privat selskab m.v., skal godkendes af ministeren.

Stk. 2. Administration og opkrævning af det i stk. 1 nævnte gebyr kan henlægges til told- og skatteforvaltningen eller et selskab m.v. som nævnt i § 9, stk. 3. Administrationen kan ligeledes henlægges til private organisationer eller lignende

Stk. 3. Såfremt administrationen og opkrævning, jf. stk. 2, henlægges til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en virksomhed, ikke kan opgøres på baggrund af virksomhedens regnskaber. Hvis administrationen og opkrævningen varetages af miljøministeren eller er henlagt til en privat organisation, et selskab eller lignende, foretages den skønsmæssige ansættelse af gebyrtilsvaret af miljøministeren. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at berørte virksomheder skal udlevere eller indsende forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. til en statslig myndighed.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrets opkrævning og anvendelse, herunder regler som tager højde for, at der kan være en væsentlig forskydning imellem tidspunktet for gebyrets opkrævning og tidspunktet for afholdelse af de modsvarende udgifter.

§ 53 a. Miljøministeren kan for at sikre en effektiv håndtering af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, anvende de i § 53, stk. 1, nævnte gebyrer til tilskud til indsamling og håndtering af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, og til dækning af udgifter til administration af disse gebyrer og tilskud, herunder kontrol, information, evaluering m.v. samt udgifter, der er afholdt efter regler udstedt efter § 55 c. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anvendelse af gebyr, der efter § 53, stk. 1, skal betales til private organisationer, selskaber eller lignende.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge administrationen af tilskud efter stk. 1 til private organisationer, foreninger og lignende. Ministeren kan foretage kvartalsvis forudbetaling til dækning af udgifter til tilskud, administration, kontrol, information, evaluering m.v.

§ 53 b. Enhver, der frembringer, indsamler, forarbejder eller håndterer som affald materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal efter anmodning meddele Miljøministeriet enhver oplysning, der er af væsentlig betydning for administrationen af § 53 a.

§ 53 c. Medmindre opkrævning kan ske efter regler, der fastsættes af miljøministeren i henhold til § 53, kan ministeren opkræve et beløb af producenter og importører af øl og læskedrikke, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 9, stk. 2, nr. 3, til dækning af udgifter ved tilbagebetaling af lån, der er anvendt til at udbetale tilskud til modtage- og sorteringsanlæg for emballager til øl og læskedrikke, jf. § 55 c. Der kan højst opkræves et beløb på i alt 22 mio. kr. årligt i indtil to år.

Stk. 2. Miljøministeren kan foretage en skønsmæssig ansættelse af det i stk. 1 nævnte beløb, som påhviler en virksomhed, hvis beløbet ikke kan opgøres på baggrund af virksomhedens regnskaber.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om opkrævningen og administrationen og kan herunder bestemme, at administrationen og opkrævningen af det i stk. 1 nævnte beløb skal henlægges til det i § 9, stk. 3, nævnte selskab m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders pligt til at udlevere eller indsende forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

§ 54. Tilskud kan gives til udrednings- og udviklingsprojekter samt til formidlings- og informationsvirksomhed. Tilskud kan gives til projekter, der har til formål at nedsætte miljøbelastningen i forbindelse med udvikling, produktion, afsætning eller anvendelse af produkter eller i forbindelse med håndtering af det affald, der opstår i hele produktets livscyklus. Nedsættelsen af miljøbelastningen skal ske gennem fremme af renere teknologi eller genanvendelse. Der kan gives tilskud til udredning om og udvikling af metoder, værktøjer, processer, produktionsudstyr og produkter, herunder transport- og serviceydelser. Det er en betingelse for tilskud, at projekterne har nyhedsværdi.

Stk. 2. Der kan gives tilskud på indtil 25 procent af projektomkostningerne til udviklingsaktiviteter, som er en konkretisering af resultaterne af industriel forskning i en plan, et projekt eller en tegning for nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser, der er ændret eller forbedret, uanset om de er bestemt til salg eller udnyttelse, herunder skabelse af en første prototype, der ikke kan udnyttes kommercielt (præ-konkurrencestadiet).

Stk. 3. Der kan gives tilskud på indtil 50 procent af projektomkostningerne til industriel forskning.

Stk. 4. Tilskud efter stk. 2 og 3 kan øges med indtil ti procent, hvis tilskuddet gives til små og mellemstore virksomheder.

Stk. 5. Der kan gives tilskud på indtil 100 procent af projektomkostningerne til projekter, hvis resultat kommer en bredere kreds af virksomheder, den offentlige sektor eller samfundet i øvrigt til gode. Tilskud må ikke udgøre statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, nævnte betydning.

Stk. 6. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 54 a. Tilskud til de i § 54 b, § 54 c og § 54 d anførte projekter kan ikke overstige de af Europa-Kommissionen til enhver tid fastsatte beløbsgrænser for støtteordninger i Kommissionens meddelelser om støtteordninger, der ikke skal anmeldes til Kommissionen, fordi støttebeløbet ikke antages at ville medføre nogen mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemslandene af Fællesskabet (de minimis-støtteordninger). Tilskud efter §§ 54 b-d kan ikke gives til projekter inden for transport-, landbrugs- og fiskerisektorerne samt stål-, skibsbygnings- og kulindustrien. Der kan ikke ydes tilskud til eksportfremmende projekter.

Stk. 2. Tilskud, der gives til foreninger, organisationer og offentlige myndigheder, er ikke underlagt de beløbsmæssige grænser fastsat i de i stk. 1 nævnte meddelelser, medmindre tilskuddene gives til virksomheder drevet af disse.

§ 54 b. Der kan gives tilskud til projekter, der har til formål at gennemføre produktudvikling baseret på livscyklusanalyse, miljøbevidst indkøbspolitik eller miljøledelse. Tilskud kan bl.a. gives til vidensopbygning, bistand til faglig rådgivning fra eksterne konsulenter, proces- og produktudviklingsaktiviteter med miljømæssige aspekter, medarbejderuddannelse og organisationsudvikling, formidling og dokumentation.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå tilskud, at tilskudsmodtageren ansætter én eller flere nye medarbejdere i et tidsrum svarende til mindst et halvt årsværk til sikring af projektets gennemførelse, eller at tilskudsmodtagerens medarbejdere gennemfører efteruddannelsesforløb til sikring af projektets gennemførelse. Det er endvidere en betingelse, at tilskudsmodtageren har etableret eller etablerer et tilfredsstillende miljøledelsessystem.

Stk. 3. Der kan gives tilskud på indtil 50 procent af projektomkostningerne.

Stk. 4. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 54 c. Der kan gives tilskud til meromkostninger i forbindelse med tildeling af det europæiske eller det nordiske miljømærke.

Stk. 2. Der kan gives tilskud på indtil 50 procent af meromkostningerne per tildelt miljømærke. Meromkostningerne kan bl.a. bestå i udgifter til fremskaffelse af nødvendig dokumentation, lønomkostninger eller konsulentydelse. Miljøministeren kan dog fastsætte en beløbsmæssig maksimumsgrænse for tilskud.

Stk. 3. Tilskud kan gives til små og mellemstore virksomheder, der som de første inden for en produktgruppe tildeles de i stk. 1 nævnte miljømærker. Miljøministeren beslutter, hvilke produktgrupper der kan gives tilskud til efter stk. 1, og fastsætter antallet af tilskudsmodtagere samt tidsfrister for ansøgning om tilskud.

§ 54 d. Der kan gives tilskud til affaldsprojekter, der har til formål at begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering. Tilskud kan gives til udrednings- og udviklingsprojekter samt til formidlings- og informationsprojekter.

Stk. 2. Tilskud kan gives til udvikling af processer, metoder, produktionsudstyr og produkter inden for affaldsområdet. Tilskud kan gives såvel til almennyttige projekter som til virksomhedens egne projekter. Det er en betingelse for tilskud, at projekterne har nyhedsværdi.

Stk. 3. Der kan gives tilskud på indtil 75 procent til projekter som nævnt i stk. 1, hvis resultaterne alene tilhører den eller de ansøgende virksomheder. Der kan gives tilskud på indtil 100 procent til almennyttige projekter, hvis resultaterne kommer en bredere kreds af virksomheder, den offentlige sektor eller samfundet i øvrigt til gode.

Stk. 4. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 55. Tilskud på indtil 25 procent kan gives til anlægsinvesteringer til produktionsformål inden for genanvendelse.

Stk. 2. Tilskud på indtil 30 procent kan gives til anlægsinvesteringer til indsamlingsordninger for alle affaldstyper.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 og 2 kan øges med indtil ti procent, hvis tilskuddet gives til små og mellemstore virksomheder.

Stk. 4. Det er en betingelse for tilskud til anlægsinvesteringer efter stk. 1 og 2, at ansøgeren kan sandsynliggøre, at investeringen medfører en varigt øget genanvendelse af produkter, materialer eller spildprodukter, hvorved miljøbelastningen nedsættes væsentligt, eller hvorved der finder en hensigtsmæssig udnyttelse sted af de pågældende produkter, materialer eller spildprodukter. Der kan ikke gives tilskud efter stk. 1 til anlæg, som i væsentlig grad vil påvirke konkurrenceforholdene til ugunst for eksisterende virksomheder.

Stk. 5. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 55 a. (Ophævet)

§ 55 b. (Ophævet)

§ 55 c. Ministeren kan i tilknytning til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, om overdragelse af administrationen af en pant- og returordning til et eller flere selskaber m.v., fastsætte regler om, at forhandlere, der returtager eller sorterer emballage, skal have en godtgørelse til dækning af de herved forbundne håndteringsomkostninger og tilskud til anskaffelse af et mere effektivt og fremtidssikret modtage- og sorteringsanlæg. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om tilskud til forhandlere til hel eller delvis dækning af udgifter, herunder til anskaffelse af edb, til registrering og videregivelse af oplysninger, der er nødvendige af hensyn til administrationen af pant- og returordningen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen af den i stk. 1 nævnte tilskudsordning skal henlægges til ét eller flere af de i § 9, stk. 3, nævnte selskaber m.v., og betingelserne herfor.

§ 56. Miljøministeren nedsætter ét eller flere råd, der prioriterer indsatsen for tilskud i henhold til § 54 og § 55 samt rådgiver ministeren om miljøindsatsen for produkter og den tekniske udvikling inden for affaldsområdet. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke myndigheder og organisationer der indstiller medlemmer til det eller de nedsatte råd samt om rådets eller rådernes virksomhed.

Stk. 2. Ministeren træffer afgørelse i sager om tilskud i henhold til § 54 og § 55. Ministeren kan bemyndige de i stk. 1 nævnte råd til helt eller delvist at udøve denne beføjelse og kan i den forbindelse fastsætte, at rådets afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud efter §§ 53 a-55 og § 55 c, herunder om behandling af ansøgninger, ansøgningers form og indhold, tidsfrister, vilkår for ydelse af tilskud, udbetaling af tilskud, bortfald af afgivne tilsagn, tilbagebetaling af tilskud og renter heraf, patentrettigheder, regnskaber, revision samt tilsyn og kontrol m.v. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at ansøgere efter § 53 a og § 55 c har pligt til for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og affaldsstoffer.

§ 56 a. Enhver, der modtager tilskud efter § 54, § 55 og § 55 c, er forpligtet til at give meddelelse, hvis vilkår for tilskud ikke overholdes, og skal endvidere efter anmodning herom meddele Miljøministeriet enhver oplysning, der har betydning for modtagelsen af tilskud.

§ 57. Den årlige tilskudsbevilling fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Der kan gives tilsagn om tilskud efter § 54 og § 55 ud over finansåret.

Stk. 3. For tilskud efter dette kapitel kan der stilles krav om, at tilskud anvises til en konto i et pengeinstitut.

Stk. 4. Op til 20 procent af tilskud efter dette kapitel kan tilbageholdes og anvendes til modregning med virksomheders eventuelle restancer til det offentlige.

Kapitel 8

Ekspropriation m.v.

§ 58. Kommunalbestyrelsen kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for spildevandsanlæg og offentligt ejede affaldshåndterings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2, når der er meddelt tilladelse til anlægget.

Stk. 2. Godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for anlæg for deponering af affald, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5.

Stk. 3. Ved ekspropriation kan der

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilhører hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme og
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme.

Stk. 4. Til fordel for spildevandsanlæg, der ikke er ejet af spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, kan der dog kun ved ekspropriation foretages foranstaltninger som anført i stk. 3, nr. 2 og 3.

Stk. 5. Til fordel for offentlige affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg kan der kun ved ekspropriation foretages foranstaltninger som anført i stk. 3, nr. 1, jf. dog stk. 2.

§ 59. Ved ekspropriation til erhvervelse af ejendomsret bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i § 58, stk. 3, nr. 2, skal de ved ekspropriation stiftede rettigheder over en fast ejendom respekteres af indehaveren af enhver rettighed over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 60. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje § 45 og §§ 47-49 tilsvarende anvendelse.

§ 61. Erstatningsfastsættelser efter denne lov foretages i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 57 og § 58 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 51-56 og §§ 58 a-66 tilsvarende anvendelse.

§ 62. Medfører inddragelse under et beskyttelsesområde efter § 23, at grundejeren må ændre eller ophøre med et bestående lovligt forhold, skal der betales erstatning. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde for så vidt forholdet ikke var lovligt, hensigtsmæssigt eller forsvarligt.

§ 63. Spørgsmålet om, hvorvidt der skal betales erstatning i anledning af et forbud eller påbud efter § 24, afgøres af taksationsmyndighederne, jf. § 61, efter anmodning fra den, til hvem forbuddet eller påbuddet er rettet. Forbud eller påbud vedrørende lovligt bestående forhold, herunder lovlig anvendelse og oplagring af gødningsstoffer i landbrug, gartneri og skovbrug, kan dog kun gives mod fuldstændig erstatning, medmindre andet følger af andre retsregler.

§ 64. Erstatning efter § 62 og § 63 betales af de brugere af vandet, der har fordel af forbuddet eller påbuddet. Når vedkommende kommune ikke allerede som følge heraf skal betale erstatningen, kan taksationsmyndighederne, hvis foranstaltningen skønnes at være af betydning for en større del af kommunens beboere, træffe bestemmelse om, at kommunen helt eller delvist skal betale erstatningen.

Stk. 2. Erstatningskrav efter § 62 og § 63 fremsættes over for den myndighed, der har truffet afgørelsen. Kravet skal fremsættes inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. I mangel af mindelig overenskomst indbringer myndigheden sagen for taksationsmyndighederne, jf. § 61.

§ 64 a. Erstatning efter § 26 a betales af kommunalbestyrelsen, eller, hvis kommunalbestyrelsen har givet samtykke hertil, helt eller delvist af det eller de vandforsyningsanlæg, der har fordel af beslutningen. Såfremt der opstår tvist om fordelingen af erstatningsbetalingen, afgøres spørgsmålet af taksationsmyndighederne ligesom spørgsmålet om erstatningens størrelse, jf. § 61.

§ 64 b. Når andre end miljømyndighederne ved udførelse af foranstaltninger under henvisning til § 73 e, stk. 2, eller § 83 a, stk. 1, har forvoldt skade på anden mands ejendom, kan ejeren eller brugeren af ejendommen gøre erstatningskrav gældende over for miljømyndigheden, når der ikke kan opnås enighed om erstatningsfastsættelse, eller når skadevolderen ikke kan dække erstatningskravet.

Stk. 2. Når miljømyndigheden har dækket et erstatningskrav i medfør af stk. 1, indtræder myndigheden i skadelidtes erstatningskrav mod den, der har forvoldt skaden.

Kapitel 9

Tilsyn

§ 65. Kommunalbestyrelsen fører generelt tilsyn med, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører endvidere tilsyn med,

- 1) at påbud og forbud efterkommes,
- 2) at vilkår fastsat i forbindelse med godkendelser og tilladelser overholdes, og
- 3) at miljøkrav fastsat i en aftale efter § 10, stk. 2, overholdes.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen er endvidere tilsynsmyndighed, jf. §§ 68-70, i sager om forureninger eller ved risiko for forureninger, der er en følge af ophørt virksomhed, jf. dog § 66, stk. 3.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen videresender sager om overtrædelse af afgørelser, jf. stk. 2, som miljøministeren har truffet, til miljøministeren. Ministeren træffer i så fald afgørelse i sagen i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser.

§ 66. Miljøministeren overvåger miljøtilstanden i omgivelserne.

Stk. 2. Ministeren fører tilsyn som nævnt i § 65, stk. 1 og 2, med bestående listevirksomheder, herunder med disses direkte udledninger af spildevand til vandløb, søer eller havet, hvis godkendelseskompetencen efter regler om godkendelse af listevirksomheder, jf. § 40, er henlagt til ministeren.

Stk. 3. Ministeren er endvidere tilsynsmyndighed, jf. §§ 68-70, i sager omfattet af § 65, stk. 4, og ved forureninger eller risiko for forureninger, der er en følge af tidligere virksomhedsdrift, som ministeren havde tilsyn med.

Stk. 4. Ministeren fører endvidere tilsyn med spildevandsudledninger fra spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 5. Ministeren fører endvidere tilsyn med visse kommunale affaldshåndteringsanlæg. Ministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 67. Miljøministeren kan bestemme, at tilsyn og overvågning af miljøtilstanden i visse tilfælde skal udføres af andre myndigheder.

§ 68. Tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

§ 69. I de i § 68 nævnte situationer skal tilsynsmyndigheden meddele den for forholdet ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør. I den forbindelse kan tilsynsmyndigheden

- 1) forbyde fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet,
- 2) påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand,
- 3) påbyde producenten eller importøren at tilbagetage et ulovligt produkt eller en ulovlig vare fra markedet og
- 4) lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, når den fastsatte frist er udløbet.

Stk. 2. Såfremt tilsynsmyndigheden konstaterer, at en virksomhed ikke overholder de miljøkrav, som den er indgået på eller har fået pålagt i medfør af en aftale efter § 10, skal tilsynsmyndigheden indberette dette til miljøministeren samt sende kopi af indberetningen til den eller de for aftalens gennemførelse ansvarlige.

Stk. 3. Tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 70. I tilfælde af overhængende alvorlig fare for sundheden og i tilfælde, hvor øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, foretager tilsynsmyndigheden det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning.

Stk. 2. Til forebyggelse af en situation som beskrevet i stk. 1 kan tilsynsmyndigheden foretage det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning. Det gælder dog ikke, hvis den ansvarlige virksomhed på ejendommen er i drift, eller hvis de nødvendige foranstaltninger kan iværksættes efter anden lovgivning.

Stk. 3. Tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 1 og 2 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 70 a. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, kan tilsynsmyndigheden udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

§ 70 b. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, eller hvor det af håndhævelsmæssige eller miljømæssige årsager i øvrigt skønnes nødvendigt, kan tilsynsmyndigheden for en afgrænset periode træffe beslutning om at udføre den kontrol, som en virksomhed ellers skulle udføre som egenkontrol, for virksomhedens regning. I afgørelsen om at overtage egenkontrollen kan myndigheden fastsætte de krav, der er nødvendige for myndighedens gennemførelse af kontrollen.

§ 71. Den, som er ansvarlig for forhold eller indretninger, som kan give anledning til forurening, skal i tilfælde af væsentlig forurening eller overhængende fare for væsentlig forurening straks underrette tilsynsmyndigheden om alle relevante aspekter af situationen. Dette gælder også i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 2. Den, som er ansvarlig for forhold eller indretninger, som kan give anledning til forurening, skal i tilfælde af væsentlig forurening eller overhængende fare for væsentlig forurening straks forhindre yderligere udledning af forurenende stoffer m.v. eller afværge den overhængende fare for forurening.

§ 72. Den, der er ansvarlig for en virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller ministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af forureningen og for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Oplysninger skal også gives efter anmodning fra andre myndigheder, der har fået tillagt opgaver eller beføjelser efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Myndighederne nævnt i 1. og 2. pkt. kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning

- 1) at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer, der udsendes til omgivelserne, samt af støj og rystelser,
- 2) at foretage prøveudtagning og analyser af materialer og produkter, der anvendes eller behandles, samt af eventuelle affaldsstoffer,
- 3) at klarlægge årsagerne til eller virkningerne af en stedfunden forurening og
- 4) at klarlægge, hvordan følgerne af forurening afhjælpes eller forebygges.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for markedsføring af et produkt eller en vare, der er reguleret i medfør af loven, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurdering af produktets eller varens forurenende egenskaber eller for vurdering af overholdelse af reglerne i øvrigt. Tilsynsmyndighederne kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning at foretage undersøgelser af produktet eller varen.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan revidere vilkårene for en virksomheds godkendelse eller tilladelse for at forbedre virksomhedens kontrol med egen forurening (egenkontrol) eller opnå et mere hensigtsmæssigt tilsyn. Bestemmelser i påbud kan revideres på tilsvarende måde.

§ 72 a. Forinden eksport af særligt miljøbelastende listevirksomheders brugte produktionsanlæg eller væsentlige dele heraf skal afhænderen underrette tilsynsmyndigheden. Inden for en frist på to måneder fra tilsynsmyndighedens modtagelse af underretningen må eksporten ikke påbegyndes, medmindre miljøministeren giver tilladelse hertil.

Stk. 2. Hvor kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, videresender kommunalbestyrelsen underretningen til ministeren ledsaget af kommunalbestyrelsens bemærkninger. Ministeren videresender underretningen til den kompetente myndighed i det land, hvor anlægget skal opsættes og idriftsættes.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om underretningens indhold og form. Ministeren fastsætter krav vedrørende indholdet af tilsynsmyndighedens bemærkninger samt tidsfrist for tilsynsmyndighedens fremsendelse af underretningen til ministeren.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om, hvilke produktionsanlæg der skal være omfattet af underretningspligten.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt anlæg eller dele af anlæg er omfattet af underretningspligten. Tilsynsmyndighedens afgørelse herom kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 72 b. Miljøministeren eller den, miljøministeren bemyndiger dertil, samt de kommunale myndigheder kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere husdyrbrugs overholdelse af loven og regler, der er udstedt i medfør heraf. Miljøministeren eller den, miljøministeren bemyndiger dertil, samt de kommunale myndigheder kan i forbindelse hermed foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.

§ 73. Miljøministeren fastsætter nærmere regler vedrørende tilsynsmyndighedernes udøvelse af tilsynsvirksomhed.

Stk. 2. Ministeren kan over for en kommunalbestyrelse for en bestemt periode nærmere fastlægge omfanget af kommunalbestyrelsens tilsynsforpligtelse.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelserne skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser, samt fastsætte regler om indberetningernes form.

Kapitel 9 a

Miljøskade

§ 73 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7-11 i miljøskadeloven.

§ 73 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. I sager om anvendelse til jordbrugsformål af affaldsstoffer og gødning, herunder husdyrgødning, og om anvendelse af pesticider eller biocider anses som den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade den, der som led i erhvervmæssige aktiviteter har brugt disse produkter, medmindre brugeren kan godtgøre, at brugen var i overensstemmelse med forskrifterne for brug, og at brugeren ikke har udvist uforsvarlig adfærd i forbindelse med brugen.

Stk. 4. Hvis brugeren ikke kan anses som den ansvarlige i sager omfattet af stk. 3, anses som den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade den, der erhvervmæssigt har produceret eller importeret de affaldsstoffer, den husdyrgødning eller den anden gødning end husdyrgødning eller de pesticider eller biocider, der er brugt.

Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis producenten eller importøren kan godtgøre, at den skadelige virkning af en forurening som følge af anvendelse af affaldsstoffer eller husdyrgødning ikke følger af fejl ved produktet, og at der ikke er udvist uforsvarlig adfærd ved produktionen eller importen.

§ 73 c. Den ansvarlige for en overhængende fare for en miljøskade skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge den overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for en miljøskade skal straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden påser, at pligterne opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 73 f.

§ 73 d. Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for miljøskaden kan godtgøre, at den

- 1) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt, til trods for at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet,
- 2) skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser, som skyldes den ansvarliges egne aktiviteter, eller
- 3) er forvoldt ved en emission eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes den ansvarliges uforsvarlige adfærd.

Stk. 2. Pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for den overhængende fare for en miljøskade kan godtgøre, at faren skyldes forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 3, gælder ikke for producenten og importøren som nævnt i § 73 b, stk. 4 og 5.

§ 73 e. Tilsynsmyndigheden kan påbyde den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden forurening.

Stk. 2. Påbud kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en forurening. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af den forurenede ejendom.

Stk. 3. Hvis den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren ikke har rådighed over ejendommen, kan tilsynsmyndigheden meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren.

Stk. 4. Påbud efter stk. 3 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en forurening.

§ 73 f. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse herom.

Stk. 2. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for miljøskaden kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 73 d, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3. § 73 d, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Afgørelse om, at der foreligger en overhængende fare for en miljøskade, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for den overhængende fare for en miljøskade kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 73 d, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal forelægge et udkast til afgørelse med henblik på at indhente en bindende udtalelse fra miljøministeren om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Miljøministeren kan desuden fastsætte regler om, at den bindende udtalelse først kan påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3.

§ 73 g. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 73 f kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 73 h. Tilsynsmyndigheden sender afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljøministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige herfor.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden offentliggør afgørelsen.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 73 i. På anmodning fra en klageberettiget efter § 98, stk. 1 og 2, og § 100 skal tilsynsmyndigheden træffe afgørelse efter § 73 f eller § 73 g.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

Kapitel 10

Administrative bestemmelser

§ 74. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelser, der kan påklages, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 98-100, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 100, stk. 2 og 3, når de har anmodet miljøministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 76, stk. 2.

Stk. 2. Underretning til de personer, der er nævnt i § 98, stk. 1, nr. 2, kan dog finde sted ved offentlig annoncering. Der skal altid foretages offentlig annoncering, når der meddeles godkendelse efter kapitel 5. Miljøministeren fastsætter regler om, i hvilke tilfælde der skal ske annoncering af andre tilladelser, der meddeles en listevirksomhed efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. Ministeren fastsætter nærmere regler om, at der tillige skal ske annoncering af visse afgørelser i sager om revurdering efter § 37 b, § 41 a og § 41 b. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om annonceringen.

Stk. 3. Påbud eller forbud kan meddeles mundtligt, når der er fare for sundheden eller øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig miljøskade. En mundtlig afgørelse skal snarest muligt tillige meddeles skriftligt.

§ 75. Inden der træffes afgørelse om påbud eller forbud, skal adressaten for disse beslutninger skriftligt underrettes om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter forvaltningsloven. Adressaten bør i samme forbindelse opfordres til at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved beslutningen.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 kan undlades, hvis en øjeblikkelig afgørelse er nødvendig, eller hvis underretning må anses for åbenbart unødvendig.

§ 76. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af miljø og natur som hovedformål, kan underrette kommunalbestyrelsen og miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a foreningen ønsker underretning om, jf. § 74, stk. 1, og § 100, stk. 1. Foreningen skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af miljøet. Tilsvarende gælder lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 2. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan underrette miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a foreningen eller organisationen ønsker underretning om, jf. § 74, stk. 1, hvorefter ministeren inden 14 dage underretter vedkommende kommunalbestyrelse. Tilsvarende gælder landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 3. Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger og organisationer er ikke omfattet af bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 77. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

- 1) at afgørelsen kan påklages skriftligt til Miljøklagenævnet,
- 2) at klage skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, og
- 3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

§ 78. Påbud eller forbud skal indeholde en frist for afgørelsens efterkommelse. Når der foreligger særlige forhold, kan det dog bestemmes, at påbud eller forbud skal efterkommes straks.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, kan det bestemmes, at klager over påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning.

§ 78 a. En tilladelse, godkendelse eller dispensation efter loven eller efter regler, der er udstedt i medfør af denne lov, bortfalder, hvis den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, jf. dog stk. 2 og § 78 b.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at uudnyttede tilladelser, godkendelser eller dispensationer efter loven eller efter regler, der er udstedt i medfør af denne lov, bortfalder på et andet tidspunkt end efter stk. 1.

§ 78 b. Hvis en godkendelse efter lovens § 33 til husdyrbrug ikke har været helt eller delvis udnyttet i 3 på hinanden følgende år, bortfalder den del af godkendelsen, der ikke har været udnyttet i de 3 år, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at uudnyttede godkendelser efter lovens § 33 til husdyrbrug bortfalder på et andet tidspunkt end efter stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 også skal finde anvendelse for andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der er truffet efter loven eller efter regler, der er udstedt i medfør af loven. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at uudnyttede afgørelser bortfalder på et andet tidspunkt end efter stk. 1.

§ 79. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden forud for godkendelses-henholdsvis tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 33, stk. 1, § 37 b, § 41 a og § 41 b samt andre afgørelser vedrørende listevirksomhed, der træffes efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af planer og programmer på lovens område.

§ 80. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 81. Miljøministeren kan nedsætte sagkyndige råd til rådgivning af myndighederne i spørgsmål om miljøbeskyttelsen.

§ 82. Miljøministeren kan beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere i væsentlige sager efter ansøgning fra en virksomhed eller kommunalbestyrelse overtage en kommunalbestyrelses godkendelses- og tilsynskompetence vedrørende listevirksomhed.

Stk. 3. Ministeren kan i tilfælde, hvor en kommune opfylder betingelserne i § 40 a, overtage en kommunalbestyrelses godkendelses- og tilsynskompetence vedrørende den pågældende kommunes egne listevirksomheder.

§ 83. Miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelser at tilvejebringe oplysninger til brug for en vurdering af forhold, der reguleres efter denne lov, inden for den enkelte kommunes område. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at regionsråd og kommunalbestyrelser skal være i besiddelse af miljøoplysninger om regional og kommunal virksomhed, uanset om varetagelsen af sådanne opgaver er helt eller delvist udlagt til private virksomheder m.v.

§ 83 a. Der kan efter bestemmelserne i denne lov meddeles påbud, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, vedrørende forurenede jord, jf. § 83 c, til en forurener af en ejendom, selv om denne ikke har rådighed over den ejendom, hvor forureningen findes, hvis den pågældende havde rådighed over ejendommen den 10. februar 1999 eller senere. I påbuddet skal der fastsættes pligt til reetablering af den forurenede ejendom.

Stk. 2. Hvis påbudsadressaten ikke har rådighed over den forurenede ejendom, kan myndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen, om at tåle, at undersøgelser, oprydninger eller andre afhjælpende foranstaltninger gennemføres af den, der har modtaget påbud efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 3. Påbud efter stk. 2 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den forurenede ejendom.

Stk. 4. Påbud efter denne lov, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, der er meddelt en virksomhed i drift, og som angår undersøgelser, oprydninger eller andre afhjælpende foranstaltninger vedrørende forurenede jord, jf. § 83 c, er bindende over for senere driftsherrer, såfremt den senere driftsherre har erhvervet virksomheden efter den 1. januar 2000 og på tidspunktet for erhvervelsen vidste eller burde vide, at påbud var meddelt. Det samme gælder påbud, der er forvarslet.

Stk. 5. Er der på tidspunktet for erhvervelsen af virksomheden meddelt eller forvarslet påbud om undersøgelser m.v. af forurenede jord, jf. § 83 c, efter denne lov eller efter lov om forurenede jord til en virksomhed i drift, kan påbud om gennemførelse af yderligere foranstaltninger, herunder efter § 69, vedrørende den samme forurening meddeles en senere driftsherre efter bestemmelserne i denne lov, såfremt den senere driftsherre har erhvervet virksomheden efter den 1. januar 2000 og på tidspunktet for erhvervelsen vidste eller burde vide, at påbud var meddelt eller forvarslet.

Stk. 6. Påbud efter denne lov, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, der er meddelt en virksomhed i drift, og som angår undersøgelser, oprydninger eller andre afhjælpende foranstaltninger vedrørende forurenede jord, jf. § 83 c, er bindende over for senere erhververe af den forurenede ejendom, såfremt

- 1) påbuddet var meddelt eller forvarslet før erhvervelsen, men ikke er efterkommet, uanset at efterkommelsen er blevet indskærpet og forholdet er blevet politianmeldt,
- 2) erhververen på erhvervestidspunktet vidste eller burde vide, at påbud var meddelt eller forvarslet,
- 3) erhvervelsen sker fra en, der selv var eller kunne blive forpligtet til at efterkomme påbuddet, og
- 4) ejendommen er erhvervet efter den 1. januar 2000.

Stk. 7. Der kan ikke meddeles påbud efter stk. 1-6 vedrørende offentligt drevne lossepladser m.v., der er taget i brug før den 1. oktober 1974, og som ikke længere var i drift den 1. september 1990.

§ 83 b. Miljømyndigheden lader oplysninger om påbud, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, der er meddelt eller forvarslet efter denne lov, og som angår undersøgelse, oprydning eller af-

hjælpende foranstaltninger vedrørende forurennet jord, jf. § 83 c, tinglyse på ejendommen for påbudsadressatens regning. Dette gælder dog ikke oplysninger om påbud, der er forvarslet eller meddelt efter § 83 a, stk. 2.

Stk. 2. Såfremt et påbud, der er forvarslet, ikke meddeles endeligt, skal miljømyndigheden dække påbudsadressatens tinglysningsudgift.

Stk. 3. Miljømyndigheden lader tinglysningen af oplysninger om påbud og varsling af påbud aflyse, når påbuddet er efterkommet.

§ 83 c. Ved forurennet jord forstås jord, der på grund af menneskelig påvirkning kan have skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt. Forurennet jord omfatter ikke jord påvirket af jordbrugsmæssig spredning af slam, gødning og pesticider m.v.

§ 84. Miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål, herunder konkrete sager, vedrørende denne lov op til behandling og beslutning.

§ 84 a. (Ophævet)

§ 84 b. Myndigheder, der træffer afgørelse om samme virksomhed efter bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør af loven, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller regler udstedt i medfør heraf, skal koordinere deres afgørelser i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at lovens formål opfyldes.

§ 85. Tilsynsmyndigheden kan undlade at behandle forhold, som den anser for at være af underordnet betydning for miljøbeskyttelsen.

Stk. 2. Tilsynsmyndighedens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 86. Tilsynsmyndighederne kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov. Tilsynsmyndighederne kan i forbindelse hermed foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.

§ 87. Tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov, regler udstedt med hjemmel i loven eller forordninger på lovens område. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter samt medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af produkter og varer, der er reguleret i medfør af loven. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres. Producenten eller importøren af en udtaget produkt- eller vareprøve er forpligtet til at godtgøre en detailforhandler prøvens fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen.

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 kræver retskendelse, hvor adgangen sker med henblik på at lade påbudte foranstaltninger udføre efter § 69 i forbindelse med undersøgelse og oprydning af forurennet jord, jf. § 83 c. Der kræves dog ikke retskendelse, hvis

- 1) der foreligger en situation som beskrevet i § 70, stk. 1, eller
- 2) adgangen til at gennemføre undersøgelsespåbud eller oprydningspåbud er påkrævet for at forebygge, at den i § 70, stk. 1, nævnte situation opstår.

Stk. 3. Politiet kan, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse standse og undersøge transportmidler med henblik på at kontrollere affaldstransporters overholdelse af gældende lovgivning, der varetager miljøbeskyttelseshensyn. Politiet kan under tilsvarende betingelser standse og undersøge køretøjer med henblik på at konstatere overholdelse af gældende lovgivning om miljøzoner, herunder krav om miljøzonomærke samt partikeludledning og effektivt partikelfilter. Politiet kan indkalde køretøjet til syn for ejerens eller den varige brugers egen regning for at kontrollere, om køretøjet opfylder bestemmelserne i gældende lovgivning om miljøzoner. Politiet yder i øvrigt bistand ved til-

synsmyndighedernes udøvelse af beføjelser efter stk. 1. Justitsministeren kan efter forhandling med ministeren fastsætte nærmere regler om politiets udøvelse af ovenstående beføjelser.

Stk. 4. Ved undersøgelser og tilsyn på ejendomme, lokaliteter og transportmidler skal indehaveren og ansatte yde myndighederne fornøden vejledning og hjælp.

§ 88. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Forrentningen sker fra forfaldsdagen for gebyret. Gebyret forrentes med 1,3 procent i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den første i den måned, i hvilken gebyret skal betales, dog mindst 50 kr. Ministeren kan, hvor der foreligger særlige grunde til det, fastsætte andre regler om rente.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af pant og gebyr, der skal indbetales til et selskab m.v. efter regler fastsat i henhold til § 8, stk. 3, § 9 a, stk. 2, og § 53, stk. 1. Forrentningen sker efter reglerne i stk. 2.

§ 88 a. (Ophævet)

§ 89. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

§ 89 a. Miljøministeren kan fastsætte de nødvendige regler for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov i henhold til § 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, hvilke myndigheder der skal administrere forordningerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer, herunder om forrentning.

Stk. 3. Tilsyn med overholdelse af forordninger udøves af kommunalbestyrelsen og ministeren i henhold til § 65 og § 66, medmindre ministeren bestemmer, at tilsynet skal udøves af andre myndigheder. Ved udførelse af tilsyn har myndighederne de tilsynsforpligtelser og tilsynsbeføjelser, som fremgår af kapitel 9 og §§ 85-87.

Stk. 4. Ved afgørelser med hjemmel i forordninger eller regler, der er udstedt efter stk. 1, finder de i kapitel 11 fastsatte bestemmelser anvendelse for så vidt angår klageadgang og søgsmål.

§ 89 b. Miljøministeren fastsætter regler om sagsbehandlingen, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

§ 89 c. Den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår.

§ 90. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Kapitel 11

Klage og søgsmål

§ 91. Medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser, jf. dog § 92, kan kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, påklages til Miljøklagenævnet. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af miljøministeren efter lovens kapitel 4-6, 8 og 9 a samt afgørelser truffet i medfør af § 25 eller § 82 samt afgørelser efter § 70 a, § 70 b og § 72, når disse

afgørelser vedrører sager efter lovens kapitel 4-6, 8 og 9 a samt afgørelser truffet i medfør af § 25 eller § 82.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 78, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på afgørelser i klagesager.

§ 92. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der enkeltvis er af mindre betydning for miljøbeskyttelsen, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Klage kan dog ikke afskæres for så vidt angår kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 42, når disse vedrører kommunalbestyrelsens egne virksomheder.

§ 93. Klagefristen er fire uger fra den dag, afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

§ 94. Klage indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse eller beslutning og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 95. En klage har opsættende virkning for et påbud eller forbud, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet, jf. dog § 78.

Stk. 2. Når der efter § 78 er truffet afgørelse om, at et påbud eller forbud skal efterkommes straks, skal påbuddet eller forbuddet efterkommes, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 3. Klage over vilkår om sikkerhedsstillelse truffet efter regler udstedt med hjemmel i § 39 b, stk. 2, har ikke opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 4. Klage over afgørelser efter § 70 a og § 70 b har opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet.

§ 96. En klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation har ikke opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet. Ministeren kan fastsætte regler om, at visse godkendelser og tilladelser ikke må udnyttes inden for klagefristen, og at en klage skal have opsættende virkning.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ingen begrænsninger i Miljøklagenavnets adgang til at ændre eller ophæve en påklaget tilladelse, godkendelse eller dispensation.

§ 97. En klage over en ekspropriationsbeslutning har opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet.

§ 98. Kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan påklage ministerens afgørelser.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan påklage afgørelser efter kapitel 3, 4 og 5. Sundhedsstyrelsen kan endvidere tillægges klageret i regler, der udstedes i medfør af § 16.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at afgørelser efter loven kan påklages af bestemte myndigheder i andre lande.

§ 99. Danmarks Fiskeriforening kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 4 og 5 for så vidt angår spørgsmål om forurening af vandløb, søer eller havet.

Stk. 2. Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 4 og 5 for så vidt angår spørgsmål om forurening af vandløb og søer.

Stk. 3. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser, når væsentlige beskæftigelsesmæssige interesser er berørt.

Stk. 4. Forbrugerrådet kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser i det omfang, de er væsentlige og principielle.

§ 100. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 76, stk. 1. Lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 76, stk. 1, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

Stk. 2. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a.

Stk. 3. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a, når afgørelsen berører sådanne interesser, og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

Stk. 4. Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger eller organisationer er ikke omfattet af bestemmelsen i stk. 1-3.

Stk. 5. Miljøklagenævnet kan til efterprøvelse af klageberettigelsen forlange, at foreningen eller organisationen fremsender vedtægterne.

§ 101. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, skal være anlagt inden seks måneder efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt. For afgørelser meddelt efter kapitel 9 a er fristen dog 12 måneder. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, jf. kapitel 8, kan ikke indbringes for domstolene, før overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

Kapitel 12

Miljøklagenævnet

§ 102. Miljøklagenævnet er klagemyndighed for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes i lovgivningen.

Stk. 2. Nævnet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

§ 103. (Ophævet)

§ 104. Miljøklagenævnet består af en formand, én eller flere stedfortrædere for denne og et antal beskikkede sagkyndige medlemmer.

Stk. 2. Nævnets administration varetages af et sekretariat, der tillige bistår med behandlingen af de sager, der indbringes for nævnet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for Miljøklagenævnets virksomhed.

§ 105. Miljøklagenævnets formand og dennes stedfortrædere skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 2. Antallet af beskikkede medlemmer fastsættes af miljøministeren. Medlemmerne beskikkes af ministeren for indtil fire år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug i forening.
- 2) Miljøstyrelsen.

§ 106. Afgørelsen i de enkelte sager træffes af formanden eller en stedfortræder samt to eller fire beskikkede medlemmer. De beskikkede medlemmer udpeges af formanden med lige mange fra hver af de to grupper, der er nævnt i § 105, stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser i Miljøklagenævnet træffes ved stemmeflertal.

Stk. 3. Formanden eller dennes stedfortræder kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, samt i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Stk. 4. Miljøministeren skal nedsætte et udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

§ 107. (Ophævet)

§ 108. (Ophævet)

§ 109. Miljøklagenævnet kan tilvejebringe oplysninger og foretage besigtigelse i overensstemmelse med reglerne i § 72 og § 87.

Kapitel 13

Straf

§ 110. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 15 b, stk. 2, § 19, stk. 1 eller 2, § 20, § 22 og § 23, § 27, stk. 1 eller 2, § 28, stk. 4, § 43, § 45, stk. 3, § 50, stk. 1, § 50 a, stk. 1 eller 2, § 72 a eller § 89 c,
- 2) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold eller pålæg efter § 26 a,
- 3) undlader at efterkomme krav fastsat i medfør af § 9 h og § 10, stk. 4,
- 4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller en godkendelse efter loven,
- 5) undlader at sløjfe eller afblænde en tank til mineralolie efter de herom gældende regler, jf. § 21 a,
- 6) anlægger, påbegynder eller driver virksomhed uden godkendelse efter § 33,
- 7) undlader at meddele oplysninger efter § 37 a, stk. 2, eller at meddele oplysninger eller at afgive prøver efter § 72 eller at give underretning som nævnt i § 21, § 71, stk. 1, og § 72 a,
- 8) undlader at indgive anmeldelse, der er foreskrevet i regler udfærdiget efter § 7, stk. 1, herunder tilsidesætter vilkår i forbindelse med en sådan anmeldelse, eller undlader at indgive ansøgning, jf. § 39,
- 9) modvirker myndighedernes adgang til ejendomme, lokaliteter eller transportmidler i strid med § 87,
- 10) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter loven,
- 11) undlader at efterkomme krav i en afgørelse efter § 70 b eller fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 70 a eller § 70 b,
- 12) overtræder bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, jf. § 2,
- 13) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger efter § 53 b eller § 56 a,
- 14) undlader at efterkomme godkendelsesmyndighedens eller klageinstansens afgørelse om at etablere sikkerhedsstillelse efter § 39 a,
- 15) hindrer i strid med § 41 e, stk. 3, at vilkår eller påbud efter § 34, stk. 2, eller § 41 kan efterkommes,
- 16) indtægtsfører pant, som ikke er indløst, uden at betingelserne herfor er opfyldte, jf. § 9 c,
- 17) undlader at søge en overhængende fare for forurening afværget eller hindre yderligere udledning af forurenende stoffer m.v., jf. § 71, stk. 2,
- 18) undlader at iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger over for en overhængende fare for en miljøskade eller ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade, jf. § 73 c, eller
- 19) undlader at efterkomme politiets indkaldelse til syn efter § 87, stk. 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5-7, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 35, § 35 a, § 35 b, 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Ved udmåling af bødestraf skal der lægges vægt på de hensyn, der er nævnt i § 1. Det er en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Stk. 6. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er voldt skade på miljøet eller er fremkaldt fare derfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 7. Ved overtrædelse af § 10, stk. 4, jf. § 110, stk. 1, nr. 3, skal der ved udmåling af bøder, herunder tillægsbøder, tages hensyn til størrelsen af den bod, der måtte være fastlagt på det pågældende område i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 8. Har nogen begået flere overtrædelser af regler og forskrifter fastsat i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt regler og forskrifter fastsat i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, og én eller flere skatte- og afgiftslove, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af disse regler og bødestrafen for overtrædelsen af én eller flere skatte- og afgiftslove.

Stk. 9. Bestemmelsen i stk. 7 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 10. Forældelsesfristen for strafansvaret er fem år for overtrædelser m.v. som omhandlet i stk. 1, nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6, samt for overtrædelser af regler udstedt i henhold til § 19, stk. 5.

Stk. 11. Straffelovens § 152 og §§ 152 d-f finder tilsvarende anvendelse på bestyrelsesmedlemmer og ansatte i selskaber m.v., der har fået overdraget administrationen af en pant- og returordning i henhold til lovens § 9, stk. 3.

§ 110 a. Skønnes en overtrædelse af regler eller forskrifter, der er udstedt i medfør af § 9 eller § 53, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan miljøministeren eller, såfremt administrationen og opkrævning er henlagt til told- og skatteforvaltningen, skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne om tiltalerejsning i § 895 i lov om rettens pleje tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 110 b. Retten til at udøve virksomhed omfattet af kapitel 5 kan frakendes ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte

- 1) er dømt for overtrædelse af straffelovens § 196 eller
- 2) gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har
 - a) overtrådt bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller bestemmelser i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller forskrifter udstedt i medfør heraf,

- b) undladt at efterkomme forbud eller påbud, som er udstedt med hjemmel i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, eller med hjemmel i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller
- c) tilsidesat vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller godkendelse udstedt med hjemmel i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af loven heraf, eller bestemmelser i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver offentlig godkendelse, eller en fond, der driver virksomhed omfattet af kapitel 5.

Stk. 3. I øvrigt gælder reglerne i straffelovens § 79, stk. 3 og 4.

§ 111. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med reglerne i lov om rettens pleje om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 111 a. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan under iagttagelse af reglerne i kapitel 74 om beslaglæggelse i lov om rettens pleje foretage beslaglæggelse eller tage partier af produkter, varer eller emballager henstående hos producenter, importører eller forhandlere m.v. i bevaring, hvis der kan konstateres overtrædelse af mærkningskrav efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan i øvrigt tage partier af produkter, varer eller emballager under transport mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land i bevaring, hvis der konstateres overtrædelse af mærkningsreglerne efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3. Når produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, inden to måneder efter udgangen af den måned, hvor de er beslaglagt eller taget i bevaring, er blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning og overholder de for denne pant- og returordning gældende mærkningsregler, og når sagsomkostningerne i forbindelse med beslaglæggelsen eller bevaringen efter stk. 1 eller stk. 2 er betalt, og når skyldige bødekrav er betalt, udleveres produkterne, varerne eller emballagerne til den, hos hvem de er taget i bevaring eller beslaglagt, eller til en anden, som godtgør at være berettiget til dem.

Stk. 4. Er produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, ikke blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning, eller overholder de ikke de for denne pant- og returordning gældende mærkningskrav, eller er skyldige bødekrav eller sagsomkostninger ikke betalt inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor produkterne, varerne eller emballagerne er beslaglagt eller taget i bevaring, bortsælges de af tilsynsmyndigheden ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Produkter, varer og emballager, der efter tilsynsmyndighedens skøn er ukurante eller urealisable, kan dog efter fristens udløb destrueres under kontrol. Af det ved auktionen indkomne beløb dækkes først omkostninger ved salget og derefter skyldige sagsomkostninger og bødekrav. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden tre år efter auktionen og behørigt godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte produkter, varer eller emballager.

Stk. 5. Med hensyn til sikring og inddrivelse af bødekrav og sagsomkostninger finder stk. 3 og 4 kun anvendelse med de begrænsninger, som er fastsat i straffelovens § 76 vedrørende konfiskation efter samme lovs § 75, stk. 2.

§ 111 b. Politiet kan tilbageholde transportmidler i sager om

- 1) overtrædelse af § 15 b, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 15 b, stk. 5, og § 15 e, og
- 2) affaldstransporter, der foretages i strid med lovgivningen om overførsel af affald og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overførsel af affald.

Stk. 2. Tilbageholdelse kan ske, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde, sagsomkostninger eller konfiskation, herunder værdikonfiskation, dog kun, indtil de nævnte beløb er betalt eller

der er stillet sikkerhed herfor. Sker dette ikke inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i transportmidlet. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed over transportmidlet, da overtrædelsen fandt sted, var uberettiget i besiddelse af dette.

Stk. 3. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen finder bestemmelser i retsplejeloven om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse med de ændringer, der følger af stk. 2.

Kapitel 14

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 112. Loven træder i kraft den 1. januar 1992. § 53 træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 113. Ved lovens ikrafttræden ophæves:

- 1) Lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989,
- 2) lov om genanvendelse og begrænsning af affald, jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 16. oktober 1984,
- 3) lov nr. 215 af 5. april 1989 om begrænsning af udledning af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker,
- 4) lov nr. 267 af 8. juni 1977 om blyindhold m.v. i motorbenzin,
- 5) lov nr. 135 af 26. april 1972 om begrænsning af svovlindholdet i brændsel,
- 6) lov nr. 178 af 24. maj 1972 om bortskaffelse m.v. af olie- og kemikalieaffald og
- 7) § 24 a og § 26, stk. 1, nr. 4, og § 28 i lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 8. august 1990.

§ 114. Regler, der er udstedt efter de i § 113 nævnte love, opretholdes, indtil de afløses af regler udstedt efter denne lov, medmindre andet følger af loven. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Afgørelser og forlig truffet efter de regler, som er nævnt i stk. 1, bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven træffes ny afgørelse eller bestemmes andet. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Frikommuneforsøg, der er godkendt efter de i § 113, stk. 1, nr. 7, nævnte paragraffer, bevarer deres gyldighed.

Stk. 4. »Miljøankenævnet« ændres til »Miljøklagenævnet« i følgende love:

- 1) Lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet, som ændret ved lov nr. 181 af 8. maj 1985 og § 22 i lov nr. 192 af 29. marts 1989,
- 2) lov om vandforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 4. juli 1985, som senest ændret ved § 20 i lov nr. 192 af 29. marts 1989,
- 3) lov nr. 288 af 4. juni 1986 om miljø og genteknologi, som senest ændret ved lov nr. 338 af 24. maj 1989, og
- 4) lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 566 af 15. august 1989.

§ 115. Regler om betaling af udgifter vedrørende offentlige og fælles private spildevandsanlæg i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989, ophæves først med virkning fra kommunalbestyrelsens vedtagelse af betalingsvedtægter efter lov nr. 863 af 23. december 1987 om betalingsregler for spildevandsanlæg.⁵⁾

§ 116. Ministeren bemyndiges til at ophæve lov nr. 25 af 30. januar 1923 om grænsevandløbene og § 17 i lov nr. 306 af 4. juni 1986, som ændret ved lov nr. 366 af 7. juni 1989, om saltvandsfiskeri.

§ 117. Ministeren kan fastsætte overgangsregler.

§ 118. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 936 af 27. december 1991 om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.), hvis § 17 angår § 17, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.⁶⁾

Lov nr. 484 af 24. juni 1992 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Forsøgsordning vedrørende erhvervszoner), der angår § 33, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljøministeren.⁷⁾

Stk. 2. Loven har virkning for lokalplaner, der vedtages inden 1. januar 1995.

Lov nr. 477 af 30. juni 1993 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, der angår § 9 a, § 17, stk. 5, § 45, stk. 5, § 51, nr. 5, 6 og 7, § 53, § 54, stk. 1, § 88, § 107, stk. 1, § 110, stk. 1, nr. 3, 8, 9 og 10 og § 110 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁸⁾

Lov nr. 1112 af 22. december 1993 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Tilskud til bortskaffelse af spildolie), der angår § 55 a, § 55 b, § 110, stk. 1, nr. 9, 10 og 11, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende og finder anvendelse for spildolie afgiftsberigtiget efter 1. maj 1993.⁹⁾

Lov nr. 172 af 16. marts 1994 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Oprydning på fremmed grund), der angår § 84 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.¹⁰⁾

Lov nr. 284 af 27. april 1994 om ændring af forskellige lovbestemmelser om inddrivelse af statskrav (Lønindeholdelse og modregning i visse erhvervs- og miljøtilskud), hvis § 13 angår § 55 c, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1994.

Stk. 2. Reglerne om modregning efter § 2, § 3, § 4, § 12, nr. 1, § 13¹¹⁾, § 14, nr. 1, § 15, § 16 og § 17 har virkning for tilskudsbeløb m.v. i henhold til støttetilsagn, som meddeles efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 373 af 18. maj 1994 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Sikkerhedsstillelse og tilsyn m.v.), der angår § 19, stk. 4, § 28, stk. 3-5, § 39 a, § 45 a, § 53, stk. 2 og 3, § 65, § 66, stk. 2-4, § 88, stk. 2 og 3, § 110, stk. 1, nr. 1, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1994.

Stk. 2. Gældende regler om kompetencen til at meddele tilladelser efter § 19 bevarer dog deres gyldighed, indtil der fastsættes nye regler.

Stk. 3. Godkendelsesmyndigheden træffer afgørelse om vilkårene for sikkerhedsstillelse som nævnt i § 39 a, stk. 1, vedrørende bestående listevirksomheder, herunder om fristen herfor.

Lov nr. 436 af 1. juni 1994 om ændring af lov om landbrugsejendomme og lov om miljøbeskyttelse (Landbrugslov), hvis § 2 angår § 12, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugsministeren.¹²⁾

Lov nr. 403 af 14. juni 1995 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udarbejdelse af grønt regnskab), der angår § 35 a og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1995.

Lov nr. 302 af 24. april 1996 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Anvendelse af forordninger), der angår § 87, § 89, stk. 2 og 3, § 89 a, § 110, stk. 1, nr. 8, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹³⁾

Lov nr. 395 af 22. maj 1996 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Underretning om eksport af visse listevirksomheders brugte produktionsanlæg m.v.), der angår § 1, stk. 1, § 7 a, § 17, stk. 3, § 20, stk. 1, § 51, stk. 2 og 3, § 72 a, § 88, § 110, stk. 1, nr. 1, 6 og 12, § 110, stk. 3, og § 111, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 30. juni 1996.

Lov nr. 325 af 14. maj 1997 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. (Spildevandsrensning i det åbne land m.v.), hvis § 1 angår § 29, § 30, stk. 5-7, og § 32, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Lov nr. 425 af 10. juni 1997 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Fastsættelse af særlige vilkår, nægtelse og tilbagekaldelse af miljøgodkendelse, tilsyn, konfiskation, rettighedsfrakendelse m.v.), der angår § 34, stk. 2-4, § 39 a, stk. 2-7, § 40 a, § 40 b, § 41 a, § 42, stk. 1, 2 og 4, § 73, § 110, stk. 3, 4 og 5, og § 110 b, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. § 40 a, nr. 1-3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, omfatter personer og selskaber m.v., der har begået den eller de strafbare overtrædelser efter den 1. juli 1997. § 40 a, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, omfatter personer og selskaber m.v., der har forårsaget en forurening, der senere fjernes ved myndighedens selvhjælpshandling, når forureningen er forårsaget efter den 1. juli 1997.

Lov nr. 426 af 10. juni 1997 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om råstoffer (Regulering af fyldjord i råstofgrave), hvis § 1 angår § 20 a, § 20 b, § 66, stk. 2 og 3, § 110, stk. 1, nr. 1 og 4, og stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1997, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 20 a, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 1998.

Stk. 3. § 20 b, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse på aftaler, der indgås efter den 18. december 1996.

Lov nr. 431 af 10. juni 1997 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om kemiske stoffer og produkter (Administration af miljømærkeordninger, Svanemærket), hvis § 1 angår § 8, stk. 2-4, § 8 a og § 8 b, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁴⁾

Lov nr. 433 af 10. juni 1997 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Autorisationsordninger for gennemførelse af egenkontrol), der angår § 7, stk. 4, og § 7 a, stk. 2-6, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Lov nr. 408 af 26. juni 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁵⁾ (Tilskud til renere produkter m.v.), der angår § 53 a, § 53 b, § 54, § 54 a, § 54 b, § 54 c, § 54 d, § 55, § 55 a, § 55 c, § 56, § 56 a, § 57, stk. 2-4, § 110, stk. 1, nr. 11 og 12, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af miljø- og energiministeren.¹⁶⁾

Stk. 2. Regler, der er udstedt efter § 53, § 55 a og § 56, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 625 af 15. juli 1997, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Lov nr. 409 af 26. juni 1998, der angår § 70 og § 110 b, stk. 1, om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Forebyggende foranstaltninger og rettighedsfrakendelse), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁷⁾

Lov nr. 478 af 1. juli 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse, lov om vandløb og lov om planlægning (Justering af harmonikravene og genopretning af vådområder i overensstemmelse med aftalen om Vandmiljøplan II), hvis § 1 angår § 7, stk. 1, nr. 9-11, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Loven træder i kraft den 15. juli 1998.

Lov nr. 479 af 1. juli 1998 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om planlægning (Beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning), hvis § 2 angår § 19, stk. 6-7, § 26 a, § 64 a, § 110, stk. 1, nr. 2, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 1998.

Stk. 2. Regler i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, fastsættes således, at de respekterer kontraktmæssige forpligtelser vedrørende aftaler om aftagelse af husdyrgødning og affaldsprodukter til jordbrugsformål indgået inden reglernes ikrafttræden. Der kan dog ikke over for offentlige myndigheder støttes ret på sådanne aftaler længere end 5 1/2 år fra disse reglers ikrafttræden.

Lov nr. 907 af 16. december 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om uddannelse af brøndborere), der angår § 19 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 1999.

Lov nr. 908 af 16. december 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Opkrævning af gebyr for behandling af sager om typegodkendelse m.v.), der angår § 7, stk. 5 og 6, og § 30, stk. 7, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1999.

Lov nr. 355 af 2. juni 1999 om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd, hvis § 9 angår § 98, stk. 2-5, og § 107, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000, § 6 dog først den 1. juli 2002.

Stk. 2. Ved det første valg af medlemmer til Hovedstadens Udviklingsråd anvendes samme gruppeanmeldelse, som blev foretaget ved valg til økonomiudvalg og stående udvalg ved konstitueringen efter det senest afholdte kommunalvalg, jf. § 24, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 3. Regionplaner i hovedstadsområdet, der er tilvejebragt af de hidtidige regionplanmyndigheder i området, opretholdes, indtil de ændres.

Stk. 4. Regionplanforslag i hovedstadsområdet, der ikke er endeligt vedtaget den 1. juli 2000, og de den 1. juli 2000 uafsluttede sager inden for sagsområder, som overgår til Hovedstadens Udviklingsråd, færdigbehandles af Hovedstadens Udviklingsråd.

Lov nr. 369 af 2. juni 1999 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, medarbejderinddragelse m.v.), der angår § 3, stk. 1, § 6 a, § 33, stk. 2 og 3, § 36, § 39, stk. 4, § 40 a, § 41, § 41 a, § 41 b, § 41 c, § 41 d, § 42, stk. 1 og 2, § 74, stk. 2, § 79, § 84 b og § 110, stk. 1 og 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. oktober 1999.

Stk. 2. For afgørelser om godkendelse meddelt efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 før den 30. oktober 1999 finder bestemmelserne i § 41 a, stk. 2, nr. 4 og 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, først

anvendelse, når der er forløbet mere end otte år fra godkendelsens meddelelse, eller hvis miljø- og energiministeren efter miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 6, har nedsat den nævnte tidsfrist, mere end den af ministeren fastsatte kortere frist.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord, hvis § 90 angår § 20 a, § 20 b, § 21 a, § 24, stk. 3, § 64 b, § 70, stk. 3, § 83 a, § 83 b, § 83 c, § 84 a, § 87, stk. 2-4, og § 110, stk. 1, 3 og 7, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 94

Loven træder i kraft den 1. januar 2000, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. Samtidig med ikrafttrædelsen af denne lov ophæves

- 1) lov nr. 420 af 13. juni 1990 om affaldsdepoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 27. oktober 1996, og
- 2) lov nr. 214 af 28. april 1993 om en værditabsordning for boligejere m.v.

Stk. 4. Et påbud er kun bindende for en pantnaver efter § 45 eller miljøbeskyttelseslovens § 83 a, stk. 4-6, som affattet ved denne lovs § 90, nr. 6, hvis pantet er stiftet efter den 1. januar 2000.

§ 95

Afgørelser truffet og forlig indgået efter de i § 94, stk. 3, nævnte love eller efter regler udstedt efter de i § 94, stk. 3, nævnte love bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne lov eller efter regler udstedt efter denne lov træffes ny afgørelse. Overtrædelser af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Afgørelser truffet før denne lovs ikrafttræden efter miljøbeskyttelsesloven eller efter regler udstedt efter miljøbeskyttelsesloven om påbud samt vilkår knyttet til tilladelser, dispensationer eller godkendelser, som angår forurennet jord før denne lovs ikrafttræden, opretholdes.

Lov nr. 373 af 2. juni 1999 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Certificering af virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder affald), der angår § 44, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1999.

Lov nr. 447 af 31. maj 2000 om ændring af visse miljølove (Implementering af Århuskonventionen m.v.), hvis § 2 angår § 37, stk. 2, § 74, § 76, § 79, § 83, stk. 3, § 99, § 100, § 103, stk. 2 og 3, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. september 2000, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens regler om adgang til at påklage afgørelser gælder for sager, der er afgjort i første instans efter lovens ikrafttræden. Reglerne om klage over afslag på anmodning om aktindsigt efter § 4, stk. 5, i lov om aktindsigt i miljøoplysninger som ændret ved lovens § 1, nr. 10, gælder ligeledes for afslag, der meddeles efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 258 af 18. april 2001 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udarbejdelse af grønt regnskab), der angår § 35 a, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for grønne regnskaber, der vedrører regnskabsår, der begynder den 1. juli 2001 eller senere.¹⁸⁾

Lov nr. 478 af 7. juni 2001 om ændring af lov om elforsyning og lov om miljøbeskyttelse (Betaling for miljøvenlig elektricitet og kontrol hermed samt dispensation vedrørende restprodukter fra elproducerende anlæg m.v.), hvis § 2 angår § 50, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljø- og energiministeren.¹⁹⁾ Ministeren kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft før andre dele af loven.

Lov nr. 479 af 7. juni 2001 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om forurennet jord (Anlæg for deponering af affald m.v.), hvis § 1 angår § 7, stk. 1, nr. 3, og stk. 3, § 34, stk. 2-5, § 37 a, § 37 b, § 37 c, § 39 b, § 40 a, § 41 e, § 41 f, § 48, stk. 1, nr. 1 og 3, § 50, stk. 4, § 50 a, § 58, § 59, stk. 2, § 74, stk. 2, § 79, § 95, stk. 3, og § 110, stk. 1, nr. 1, 7, 12-14, stk. 2 og 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. For så vidt angår anlæg for deponering af affald, finder loven anvendelse på anlæg, som modtager affald med henblik på deponering den 1. juli 2001 eller senere, eller som er godkendt før den 1. juli 2001, uden at modtagelse af affald med henblik på deponering er påbegyndt.

Stk. 3. § 50 a som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, er først gældende for bestående anlæg for deponering af affald fra den 16. juli 2009, jf. § 37 b, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4.

Lov nr. 475 af 7. juni 2001 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Pant- og retursystemer), der angår § 9, stk. 2, nr. 3 og 4, § 9, stk. 3 og 4, § 9 a-h, § 53, stk. 1, 2 og 3, § 53 a, stk. 1, § 53 c, § 55 c, § 56, stk. 3, § 56 a, § 88, stk. 3 og § 110, stk. 1, nr. 3 og 14, stk. 3 og 8, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljø- og energiministeren.²⁰⁾

Lov nr. 145 af 25. marts 2002 om ændring af forskellige love som følge af sammenlægningen af de bornholmske kommuner, hvis § 33 angår § 90, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 78

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Lov nr. 260 af 8. maj 2002 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Certificering m.v. af mæglere og formidlere af affaldshandler over grænserne), der angår § 39 a, stk. 7, § 44, stk. 1 og 3, § 83 b, stk. 1, og § 110, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 2002. Dog træder § 1, nr. 1, 4 og 5, i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²¹⁾

Lov nr. 1151 af 17. december 2003 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om forurennet jord og lov om planlægning (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder), hvis § 2 angår § 32, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 22. december 2003, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. De ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11 og 19, § 2, § 3 og § 4, nr. 2 og 3, træder i kraft i de enkelte amter, når der er offentliggjort en vandplan, der gælder for amtet, efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. dog stk. 4. Hvis en del af et amt endnu ikke er dækket af en vandplan, finder de hidtil gældende regler anvendelse, for så vidt angår denne del.²²⁾

Lov nr. 220 af 31. marts 2004 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om miljøgodkendelse m.v.), der angår § 35, stk. 2, § 76, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1 og 2, og § 100, stk. 2 og 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Stk. 2. § 1, nr. 2-4, træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²³⁾

Lov nr. 314 af 5. maj 2004 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Bemyndigelse til implementering af støjdirektivet m.v.), der angår § 14 a og § 72, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁴⁾

Lov nr. 1373 af 20. december 2004 om ændring af en række love på miljøområdet (Ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter), hvis § 1 angår § 17, stk. 5, § 69, stk. 1, § 70, stk. 3, § 70 a, § 70 b, § 72, § 87, stk. 1, § 95, stk. 4 og § 110, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Lov nr. 309 af 2. maj 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Gennemførelse af direktiv om Århuskonventionen), der angår § 79, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 25. juni 2005.

Lov nr. 325 af 18. maj 2005 om ændring af visse skatte- og afgiftslove, arbejdsmarkedsfondsloven, opkrævningsloven og miljøbeskyttelsesloven (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse), hvis § 6 angår § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, § 9 a, stk. 1, nr. 4, § 70, stk. 3 og § 111 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 42

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁵⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 385 af 25. maj 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot m.v.), der angår fodnoten til lovens titel, § 9 i-r, § 45, stk. 5-7, § 51, stk. 2-4 og § 110, stk. 1, nr. 2, og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2005.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, der helt eller delvist undtager fra pligten i miljøbeskyttelseslovens § 9 j, stk. 1, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr markedsført i perioden fra den 1. januar 2006 til den 31. marts 2006.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler, der helt eller delvist undtager fra pligten i miljøbeskyttelseslovens § 9 l, stk. 1, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr, som leveres til affaldshåndtering i perioden fra den 1. januar 2006 til den 31. marts 2006.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler, der helt eller delvist undtager fra forbuddet i miljøbeskyttelseslovens § 9 o, stk. 7, 1. pkt., for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr markedsført i perioden fra den 1. januar 2006 til den 31. marts 2006.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og sat i drift inden den 1. januar 2005, fortsat kan drives af kommunalbestyrelsen indtil den 31. december 2006.

Lov nr. 428 af 6. juni 2005 om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen m.v.), hvis § 105 overalt i loven ændrer ”de statslige told- og skattemyndigheder” til ”told- og skatteforvaltningen”, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 125

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁶⁾

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler), hvis § 24 angår § 88 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005.

Lov nr. 545 af 24. juni 2005 om ændring af forskellige love på sundhedsområdet og visse andre områder (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen), hvis § 10 angår § 98, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 569 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organiseringen af myndigheder m.v.), der angår § 11, § 15, stk. 2, § 18 a, § 19, stk. 4, 6 og 7, § 22, § 23, § 24, stk. 1 og 2, § 25, § 26 a, § 27, stk. 2 og 3, § 28, stk. 1, 2, 3 og 5, § 29, § 30, stk. 1, 2, 4, 5 og 6, § 31, § 32, stk. 2, § 34, stk. 5, § 40, § 41 d, stk. 1, § 50, stk. 3, § 58, stk. 2, § 61, stk. 2, § 64 a, § 65, stk. 4 og 5, § 66, § 67, § 72, stk. 1, § 72 a, stk. 2, § 73, stk. 2 og 3, § 76, stk. 1, § 77, § 79, stk. 1, § 82, § 83, § 84, § 89 a, stk. 3, § 90, § 91, stk. 1, § 92, § 94, § 95, § 96, § 97, § 98, § 99, § 100, stk. 5, § 103, § 107, § 108 og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 32, træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 3. Sager, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, herunder af kommunalbestyrelserne i Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner, overføres til den kompetente kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Sager, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet ved kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, og som efter loven skal behandles af miljøministeren, overføres til miljøministeren.

Stk. 5. Klagesager, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, overføres til Miljøklagenævnet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Sager, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet som 3. instans, eller afgørelser, som er truffet før den 1. januar 2007, men som efter den 1. januar 2007 og inden klagefristens udløb indbringes for Miljøklagenævnet som 3. instans, færdigbehandles efter hidtil gældende regler, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Klagesager, der er indbragt af Hovedstadens Udviklingsråd, og som ikke er færdigbehandlet af klageinstansen inden den 1. januar 2007, bortfalder.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af de ændringer, der følger af § 1, nr. 5. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.

Lov nr. 572 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Godkendelse af affaldsgrundlag ved nye affaldsforbrændingsanlæg og udvidelser af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg), der angår overskriften før § 50 og § 50 b, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 2. § 1, nr. 2, finder anvendelse på projekter om etablering af nye affaldsforbrændingsanlæg eller udvidelser af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg, som modtages i Energistyrelsen fra den 1. juli 2005.

Lov nr. 244 af 27. marts 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Overførelse af kompetence i forbindelse med klassificering af skibe som affald m.v.), der angår § 45, stk. 1, § 45 b, § 45 c, § 46, § 70, stk. 3 og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2006.

Lov nr. 408 af 8. maj 2006 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse Fairplay II), hvis § 12 angår § 110 og § 110 a, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. juli 2006.

Lov nr. 505 af 7. juni 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om miljømærkning), der angår § 8, stk. 1 og 3, og § 88, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2006.

Lov nr. 508 af 7. juni 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for person- og varebiler), der angår fodnoten til lovens titel, § 9 i, stk. 1, § 9 h, stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 l, § 9 k, stk. 3, § 9 m, stk. 2, § 9 n-v og § 110, stk. 1, nr. 2, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteoven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto), hvis § 14 angår § 88, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 18

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2. Loven finder anvendelse for krav, der har forfaldsdato efter ikrafttrædelsestidspunktet.

Stk. 2. § 14 træder i kraft fra dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁷⁾

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform), hvis § 89 angår § 101, stk. 3, og § 110 a, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Reglerne om retternes saglige og stedlige kompetence og om rettens sammensætning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, 55, 58-60, 77, 79, 113, 115, 122 og 123, og §§ 4-6, 8, 29, 32-40, 46, 47, 75-77, 83, 84, 87-96, 98 og 102 finder anvendelse i borgerlige sager, der anlægges efter lovens ikrafttræden, eller som henvises til behandling ved byretten i medfør af stk. 8, og i straffesager, hvor der ved lovens ikrafttræden ikke er rejst tiltale i 1. instans, jf. dog stk. 6, 2. pkt.

Lov nr. 571 af 9. juni 2006 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændring af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet), hvis § 2 angår § 105, stk. 1, § 105, stk. 2, nr. 1, og § 106, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. Sager, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 1570 af 20. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse²⁸⁾ (Partikelfiltre på køretøjer i kommunalt fastlagte miljøzoner m.v.), der angår § 9 v, stk. 2, § 15 a-e, og § 110, stk. 1, nr. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet), hvis § 1 angår § 80, § 86 og § 91, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan indtil den 31. december 2007 fortsat overlade varetagelsen af opgaver efter lovens § 1, nr. 4, § 3, nr. 2, og § 5, nr. 4, som før 1. januar 2007 hørte under kommunalbestyrelsen, til et kommunalt fællesskab i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

§ 102

Lov nr. 1572 af 20. december 2006 om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, hvis § 99 angår § 40 a, nr. 1 og 3, § 41 b, stk. 3, § 72 b, § 74, stk. 2, § 79, stk. 1, § 84 b, § 110 b, stk. 1, nr. 2, litra a-c, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

§ 103

For husdyrbrug, som er etableret inden lovens ikrafttræden, får lovens bestemmelser om tilladelse efter § 10 og godkendelse efter § 11 eller § 12 først virkning fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser af anlægget, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Første gang der meddeles godkendelse efter § 11 eller § 12 i denne lov skal godkendelsen omfatte hele anlægget samt bedriftens arealer.

Stk. 3. Reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør af loven finder endvidere anvendelse på bestående husdyrbrug, som er omfattet af en miljøgodkendelse efter § 33 eller påbud efter § 41, jf. § 41 a og 41 b, i lov om miljøbeskyttelse fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen finder grundlag for at revurdere husdyrbrugets godkendelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a og § 41 b.

§ 104

Etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug kan dog frem til den 1. januar 2009 ske uden tilladelse eller godkendelse efter denne lov, hvis der den 1. januar 2007 forelå de fornødne myndighedsafgørelser til, at etableringen, udvidelsen eller ændringen efter de hidtil gældende regler kunne iværksættes uden at afvente yderligere afgørelser efter lov om planlægning og lov om miljøbeskyttelse eller regler udstedt i medfør af disse love, og disse afgørelser fortsat alle har bevaret deres gyldighed på tidspunktet for etableringen, udvidelsen eller ændringen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgørelser om, at anlæg til intensiv husdyravl må antages ikke at kunne få væsentlig virkning på miljøet, jf. planlovens § 6 c, kan dog i højst 2 år efter afgørelsens meddelelse erstatte krav om tilladelse eller godkendelse efter denne lov.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan etablering, udvidelse eller ændring af et VVM-pligtigt husdyrbrug ske uden tilladelse efter denne lov, selv om etableringen, udvidelsen eller ændringen forudsætter, at der meddeles tilladelse efter planlovens § 35, og denne ikke er meddelt inden den 1. januar 2007, såfremt der den 1. januar 2007 foreligger et endeligt vedtaget regionplantillæg, jf. planlovens § 6 c, stk. 2, og er meddelt tilladelse til et VVM-pligtigt husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 3, eller miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33.

Stk. 4. Anmeldelse efter § 29 i bekendtgørelse nr. 814 af 13. juli 2006 om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v., kan dog ske frem til den 1. marts 2007.

§ 105

Ansøgninger i verserende sager om godkendelse af etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug efter § 33 i lov om miljøbeskyttelse samt sager om landzonetilladelser efter planlovens § 35, der ikke er færdigbehandlet af kommunalbestyrelsen den 1. januar 2007, skal færdigbehandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Ansøgninger og anmeldelser i verserende sager om forhåndsansøgning, dispensation eller godkendelse efter § 3, § 4, § 6, § 29 og § 30 i bekendtgørelse om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v., jf. bekendtgørelse nr. 814 af 13. juli 2006, der ikke er færdigbehandlet af kommunalbestyrelsen den 1. januar 2007, skal færdigbehandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. I sager omfattet af stk. 1 og 2 orienterer kommunalbestyrelsen anmelder og eller ansøger om, at sagerne behandles efter reglerne i denne lov.

§ 106

Anmeldelser og ansøgninger i verserende sager om, hvorvidt et anlæg til intensivt husdyravl må antages at kunne få væsentlig virkning på miljøet efter planlovens § 6 c samt tilvejebringelse af regionplantillæg for VVM-pligtige husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 2, eller meddelelse af tilladelser til VVM-pligtige husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 3, der ikke er færdigbehandlet af regionplanmyndigheden den 1. januar 2007, skal færdigbehandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Regionplanmyndigheden videresender sagerne, jf. stk. 1, til kommunalbestyrelsen, som orienterer ansøger om, at sagerne behandles efter reglerne i denne lov.

§ 107

Hvis der inden den 1. januar 2007 har været gennemført en offentlighedsprocedure efter reglerne i planloven eller miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af disse, ved behandling af en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, der må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, eller som skal godkendes efter miljøbeskyttelseslovens § 33, og ansøgningen eller projektet ikke ændres væsentligt efterfølgende, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at kravet om inddragelse af offentligheden i medfør af denne lov undlades.

§ 108

Klager over afgørelser om, hvorvidt et anlæg til intensivt husdyravl må antages at kunne få væsentlig virkning på miljøet efter planlovens § 6 c samt afgørelser om landzonetilladelser efter planlovens § 35, der ikke er færdigbehandlet af Naturklagenævnet inden den 1. januar 2007, overføres til Miljøklagenævnet den 1. januar 2007.

Stk. 2. Miljøklagenævnet behandler sagen efter de hidtil gældende regler i planlovens § 6 c og § 35.

Stk. 3. Hvis Miljøklagenævnet træffer afgørelse om, at et anlæg til intensivt husdyravl må antages at kunne få væsentlig virkning på miljøet efter planlovens § 6 c, skal sagen sendes til kommunalbestyrelsen, der på baggrund af en ny ansøgning skal behandle sagen efter de nye regler.

Stk. 4. Hvis Miljøklagenævnet træffer afgørelse om, at et anlæg til intensivt husdyravl ikke må antages at kunne få væsentlig virkning på miljøet efter planlovens § 6 c, kan etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbruget ske frem til den 1. januar 2010 uden tilladelse eller godkendelse efter denne lov, hvis der før den 1. januar 2007 forelå de øvrige fornødne myndighedsafgørelser til, at etableringen, udvidelsen eller ændringen efter de hidtil gældende regler kunne iværksættes uden at afvente yderligere afgørelser efter lov om planlægning og lov om miljøbeskyttelse eller regler udstedt i medfør af disse love, og disse afgørelser fortsat alle har bevaret deres gyldighed på tidspunktet for etableringen, udvidelsen eller ændringen.

§ 109

Verserende klagesager over afgørelser om miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens § 33 samt klager over påbud og forbud efter miljøbeskyttelseslovens § 41, der den 1. januar 2007 overføres fra Skov- og Naturstyrelsen til Miljøklagenævnet, eller som den 1. januar 2007 ikke er færdigbehandlet i Miljøklagenævnet, færdigbehandles af Miljøklagenævnet efter de hidtil gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet før den 1. januar 2007, men som efter den 1. januar 2007 og inden klagefristens udløb overføres til eller indbringes for Miljøklagenævnet, færdigbehandles ligeledes efter de hidtil gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

Stk. 3. Såfremt Miljøklagenævnet ved behandlingen af en klage omfattet af stk. 1 og 2 beslutter, at sagen skal henvises til kommunalbestyrelsen til fornyet behandling, behandler kommunalbestyrelsen sagen efter reglerne i denne lov.

§ 110

Klager over afgørelser om regionplantillæg for VVM-pligtige husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 2, eller tilladelser til VVM-pligtige husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 3, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af Naturklagenævnet, færdigbehandles af Naturklagenævnet.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet før den 1. januar 2007, men som efter den 1. januar 2007 og inden klagefristens udløb indbringes for Naturklagenævnet, færdigbehandles af Naturklagenævnet efter de hidtil gældende regler i planloven.

Stk. 3. Såfremt Naturklagenævnet ved behandlingen af en klage omfattet af stk. 1 og 2 beslutter, at sagen skal henvises til kommunalbestyrelsen til fornyet behandling, behandler kommunalbestyrelsen sagen efter reglerne i denne lov.

Stk. 4. Hvis Naturklagenævnet stadfæster en afgørelse om regionplantillæg for VVM-pligtige husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 2, eller tilladelser til VVM-pligtige husdyrbrug, jf. planlovens § 6 c, stk. 3, efter reglerne i planloven, jf. stk. 3, skal kommunalbestyrelsen færdigbehandle og træffe afgørelse om de dertil knyttede udkast til miljøgodkendelsen efter miljøbeskyttelseslovens § 33 efter de hidtil gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

§ 111

Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 172 af 12. marts 2008 om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område m.v.. (Undtagelse fra indførelse i Lovtidende af tekniske specifikationer m.v.) hvis § 1 angår § 90, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁹⁾

Lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Strafeskærpelse m.v.), hvis § 1 angår § 32, stk. 2, § 78 a, § 78 b og § 110, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 32, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Implementering af miljøansvarsdirektivet), hvis § 1 angår fodnote 1, § 21, § 64 b, stk. 1, § 71, §§ 73 a-73 i, § 76, stk. 1 og 2, § 91, stk. 1, § 100, stk. 2 og 3, § 101, stk. 1, § 110, stk. 1 nr. 7, § 110, stk. 1, nr. 15, § 110, stk. 1 nr. 16 og § 110, stk. 1, nr. 17 og 18, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse), hvis § 10 angår § 13 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 509 af 17. juni 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (Producenters og importørers ansvar for udtjente batterier og akkumulatorer m.v.), hvis § 1 angår fodnote 1, § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 1 og 3, § 9 l, stk. 1-2, § 9 m, stk. 2, § 9 n, stk. 3-6, § 9 q stk. 1-2 og 4, § 9 r, stk. 2, § 9 s, stk. 1-3, §§ 9 t-9 å, § 45, stk. 5, § 51, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, finder anvendelse fra den 1. januar 2009.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), hvis § 27 angår § 9 b, stk. 1, nr. 6, § 18, stk. 2, § 35 a, stk. 7, § 48, stk. 5, § 53, stk. 4, § 55 a, stk. 2, § 70, stk. 3, § 88, stk. 1, § 88 a og § 89 a, stk. 2, indeholder følgende overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 97 af 10. februar 2009 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og lov om miljøbeskyttelse (Forebyggelse af forsætlige skadevoldende handlinger med farlige stoffer og forlængelse af godkendelsen for visse bekæmpelsesmidler m.v.), hvis § 2 angår § 2, stk. 2, § 7, stk. 3, nr. 1 og 3, § 35, stk. 2, § 41, stk. 1 og § 41 a, stk. 2, nr. 6, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2009.

Lov nr. 251 af 31. marts 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udarbejdelse af grønt regnskab m.v.), som angår § 35 a, § 35 b og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.³⁰⁾

Lov nr. 460 af 12. juni 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om vandforsyning, lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. og forskellige andre love (Konsekvenser af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold), hvis § 1 angår § 19, stk. 5, § 23, stk. 1, § 28, stk. 3, § 29, § 30, stk. 1, 5 og 7, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1 nr. 3, 7 og 8, § 32, stk. 2 og 3, § 58, stk. 4 og § 66, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

§§ 17-20

(Udeladt)

Lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og andre love (Ny organisering af affaldssektoren), hvis § 1 angår § 1, stk. 2, nr. 5, § 2, stk. 1, nr. 3, § 4, stk. 2, § 5 stk. 2, nr. 2 og 3, § 5 stk. 3, § 7, stk. 3, nr. 2-4, § 9, stk. 1-3, § 9 a, stk. 1, nr. 7, § 9 b, nr. 2, § 9 h, stk. 1, § 9 l, stk. 4, § 9 n, stk. 3, § 9 u, stk. 2-4, § 9 v, stk. 3, § 9 x, stk. 1 og 4, § 9 y, stk. 1 og 2, § 9 ø, stk. 2, nr. 1, § 9 ø, stk. 3, § 10, stk. 1 og 4, § 13 a, nr. 5, § 39 a, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 4-6, § 45, § 45 a, § 45 b, § 45 c, § 45 d, § 46, § 46 a, § 46 b, § 47, stk. 1, § 48, § 49, stk. 1 og 2, § 50 c, § 50 d, § 51, stk. 1 og 4, § 53, stk. 1, § 53 a, stk. 1, § 53 b, § 54 d, stk. 1, § 55 a, § 55 b, § 56, stk. 3, § 58, stk. 1, § 86 og § 110, stk. 1, nr. 1 og 13, og stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 9 u, stk. 2, 1. pkt., § 9 u, stk. 3 og 4, og § 9 ø, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, 21 og 28, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.³¹

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. § 47, stk. 2, § 48, § 50 c, stk. 1, og § 50 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som ændret henholdsvis affattet ved denne lovs § 1, nr. 44, 45 og 47, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 5. Regler, der er udstedt efter § 45 c i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 1383 af 21. december 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område), hvis § 1 angår fodnote 1 til lovens titel, § 7 a, stk. 2, § 7 b, § 17, stk. 3, § 89 b og c og § 110, stk. 1, nr. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Loven træder i kraft den 28. december 2009.

Lov nr. 1519 af 27. december 2009 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb (Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindings-tilladelser og -rettigheder), hvis § 2 angår § 35, stk. 2 og § 41 b, stk. 1, har følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. (Udeladt)

§ 6

(Udeladt)

Lov nr. 484 af 11. maj 2010 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), hvis § 2 angår § 5, stk. 2, nr. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, § 32, stk. 3, overalt i loven, hvor der står Miljøklagenævnet, § 51, stk. 5, § 56, stk. 3, § 91, stk. 1 og 2, § 96, stk. 2, kapital 12 og § 110, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 5, stk. 2, nr. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, § 51, stk. 5, § 56, stk. 3, og § 110, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse som affattet henholdsvis ændret ved denne lovs § 2, nr. 1, 2, 5, 6 og 10, § 96 i lov om forurennet jord som affattet ved denne lovs § 16, nr. 4, og § 75, stk. 3, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug som ændret ved denne lovs § 18, nr. 2, træder i kraft den 1. juli 2010.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte, at § 32, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, træder i kraft på et andet tidspunkt end resten af loven. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.

Stk. 4. Verserende sager i Miljøklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5,

stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor der efter de hidtil gældende regler er udtaget sagkyndige til behandling af den pågældende sag, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af disse.

Stk. 5. Verserende sager i Naturklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor Naturklagenævnet har afholdt besigtigelse i en sag om fredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af de nævnsmedlemmer, der deltog i besigtigelsen.

Stk. 6. (Udeladt)

Stk. 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 653 af 15. juni 2010 om ændring af lov om miljøbeskyttelse³¹⁾ (Udvidelse af miljøzoneordningen, krav om miljøzonemærker for udenlandske køretøjer, mulighed for tilbageholdelse af transportmidler m.v.), hvis § 1 angår § 9 q, stk. 4 og 5, § 9 s stk. 2, § 15 a, stk. 1-8, § 15 b, stk. 1-2 og stk. 6, § 15 e, § 87, stk. 3, § 110, stk. 1, nr. 17-19 og § 111 b, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af ophævelsen af § 15 b, stk. 6, jf. denne lovs § 1, nr. 14, og for § 15 b, stk. 1 og 2, samt § 15 e som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, 13 og 17.

Miljøministeriet, den 26. juni 2010

KAREN ELLEMANN

/ Anne-Marie Rasmussen

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24), direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 nr. L 266, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, (EU-Tidende 2008 nr. L 312, side 3) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende 2006 nr. L 376, side 36).

- 2) Ved overførsel af sager fra Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri er der ikke taget udtrykkelig stilling til, hvilken minister miljøministeren skal forhandle med efter § 12, jf. § 6, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 266 af 17. april 2008 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
- 3) Spildevandsplanen må fortsat ikke stride mod regionplanen, jf. § 5 i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen). Ved § 2, nr. 3, i lov nr. 484 af 11. maj 2010 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), blev bestemmelsen nyaffattet til: ”Stk. 3. Spildevandsplanen må ikke stride mod vandplanen, jf. miljømålsloven, kommuneplanen og forudsætninger efter stk. 5.” Denne nyaffattelse træder imidlertid først i kraft ved miljøministerens bestemmelse, jf. § 28, stk. 1 og 3, i lov nr. 484 af 11. maj 2010, hvilket ikke er sket endnu. På den baggrund er ændringen ikke indarbejdet.
- 4) Afslag på ansøgning om godkendelse kan ikke påklages, hvis begrundelsen for afslaget er, at lokaliseringen vil være i strid med bestemmelser i en regionplan, jf. § 5 i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).
- 5) Af § 11, stk. 2, i lov nr. 863 af 23. december 1987 fremgår det, at der senest den 1. januar 1993 skal være udarbejdet en fælles betalingsvedtægt for kommunen i overensstemmelse med loven.
- 6) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 28. december 1991.
- 7) Loven trådte i kraft den 15. februar 1994, jf. bekendtgørelse nr. 91 af 8. februar 1994 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Forsøgsordning vedrørende erhvervszoner).
- 8) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 1. juli 1993.
- 9) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 23. december 1993.
- 10) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 17. marts 1994.
- 11) § 13 angår § 55 c.
- 12) Den del af loven, der vedrører ændring af lov om miljøbeskyttelse, trådte i kraft den 1. september 1994, jf. bekendtgørelse nr. 775 af 24. august 1994 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om landbrugsejendomme og lov om miljøbeskyttelse (Landbrugslov).
- 13) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 25. april 1996.
- 14) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 11. juni 1997.
- 15) Lovens bestemmelser er i medfør af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EØF om emballage og emballageaffald notificeret efter informationsproceduren i direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter med senere ændringer ved direktiv 88/182/EF og direktiv 94/19/EF.
- 16) Loven trådte i kraft den 21. oktober 1998, jf. bekendtgørelse nr. 724 af 9. oktober 1998 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Tilskud til renere produkter m.v.).
- 17) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 27. juni 1998.
- 18) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 20. april 2001.
- 19) Den del af loven, der vedrører ændring af lov om miljøbeskyttelse, trådte i kraft den 1. august 2001, jf. bekendtgørelse nr. 663 af 29. juni 2001 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af lov om elforsyning og lov om miljøbeskyttelse.
- 20) Loven trådte i kraft den 24. oktober 2001, jf. bekendtgørelse nr. 906 af 14. oktober 2001 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.
- 21) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 10. maj 2002.
- 22) Ikrafttrædelsesbestemmelsen blev nyaffattet ved § 3 i lov nr. 570 af 24. juni 2005, hvor den har fået følgende ordlyd: »Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af de ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11, og 19, § 2, § 3 og § 4, stk. 2 og 3, jf. dog stk. 4. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.« Ministeren har ikke udnyttet denne hjemmel endnu. Det vil ske samtidig med, at vandplanerne for de enkelte vanddistrikter bliver offentliggjort.
- 23) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 1. april 2004.
- 24) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 6. maj 2004.
- 25) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 19. maj 2005.
- 26) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 7. juni 2005.
- 27) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 8. juni 2006.
- 28) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.
- 29) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 14. marts 2008.
- 30) Loven trådte i kraft den 15. marts 2010, jf. bekendtgørelse nr. 206 af 3. marts 2010 om ikrafttræden af lov nr. 251 af 31. marts 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udarbejdelse af grønt regnskab m.v.).
- 31) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF som ændret ved direktiv 98/48/EF.